

IJA # 3694

Peri Ets Hadar; Book Covers פרי עץ הדור

ספר

י עין הדר

ט"ו צענט . סאטמאר צו רבי
'חושבי סווי . וצאנזער סנה צא
קת נר חנוכה וגם הפלס פקוטס
לסדלקהס .

לילכה

תדנ"ד

י"א

בגראד

צדפוס הי"ר

שלמה בבוד הויזין

במהלך אל תרדאט ג' סבנין

ספר

פרי עין הדר

וסוף קדר ט"ו צטצט . סכסכו צו רביס
יראי סי' ומוטצי סונו . וצקופו סכה צא
קדר סלקת נר סנוכה וגם ספלה פטוטס
לסלקתס .

לילכה

תרנ"ד

סכה

י"ח

בגדאד

סה

צדפוק ה"ל

שלמה בכור חוצין

בסחלת אל תודאת נו' סבעין

זמירות זכור לך עיני עבדך נואמר תנוצף

ב

פרי עין הדר

בס"ד

פרי עין הדר

עשן תואר

לחמשה עשר בשבט

יום נ"ו בשבט אף כי הוא יומי הסוצים אין זו חגיגה כי הוא
 ר"ס לפירו' האילן ובחקון המעשה אשר יעשה סיום על
 ספירות כן נעשה חיקון לדיק מי השלמים צקוד סמו' צוהר
 צראטי ציועל אליתאה ענדל ארעל איצין מחילל דהאי לדיק
 דכהיז וילמר אלתיס חדשא סארן וגוי' ען פרי דא ען סדעה טוב
 ורע דליסו עניד איצין ופירין עושס פרי דא לדיק יקוד דעלמא וגוי'
ומנהג טוב להולכים בתמים להרבות בפירות בעלם סיססזה
 ילוור דברי סירות וספצרות עליסן סאסר סכסגמי
 לכל סחצרים אשר עומדי ועס כי דדצרי כהצי הרב זלס"ס לא
 כמלא מנהג זה מכל עקוס חיקון כסלא הוא כנגלה ובנסהר כי
 סנה סוצל צירוסלמי פרק י' יוסקין ז"ל ישמעו ענויס וישמרו .
 א"ר איצין עמיד אלס לחס דין ומסבון על סראס מיני מוגדים ולא
 אכל רבי אלעזר סוס מלולס פריעי לעיכל כסון מכל מילי חדש
 ע"כ ועעס הדבר סכסס סהנסס מן סעס"ז כלל כרסס נקרא
 גזלן מפני סע"י סצרכס גורס להסע"ך ספע עליין ע"כ סצרכוס
 וססר סמווכס על אורו ספרי סור וסעללל מספע זס כדי לגדל
 ספרי סניה ולכן סכסס כלל כרסס גזלן סוי כי אכל סצריס
 ססרוססות סיה סירלל כס וכלס ונכע כס ססור מן סעולס
 וסיה רלוי לו להסע"ך כרסס וללעלל וסכס סמווכס ע"ז כטל
 וריק מלורו סספע ססיה כדו ולכן נקרא גזלן וגס אער כלילו
 גזל איציו ולמו כי סאוכל ככוכס סצרכס על כרסס סכסין וסקון
 מילולי כסמסו וסכילולות סנוגשיס כסססו אכיו ולמו כקוד
 והוללתי את כלעו מסיו כעעס סיל כלע ויקיאלו וסס כססס כלל

אנטבע מונב רלעז נאמא נו' ארבע מאי'א ותמאי'א
 ותדאיתין מן נצארת א מעארף א גרילה :

צרכה הוא כאילו גזל אצלו ואמו ונילוותה חשיבות לשמחה
והוא חזר לאיש משחית לפי שכל כוונת השמחה לגזול כילולת
ולקילנות ולא להחזירם אל הקדושה אשר זהו קוד כי לא על
הנחם לבדו ימיה האדם כי על כל ויאל פי ה' וכו' שהיא
קוד הכרחה סמויאלה והעומאה להקדושה וכבר פי פי ה'
בלעצמה ל"ג סיכס אשר המם לעומת ל"ג פעמים אלהים
הנאמרים במעשה בראשית כמו שביארנו בארכה בחיקון הקעודם

בחלק הקודם ע"ס :

ועונשים

הללו גם המה יסגן למי שרואה מימי פירות ומגדים
ומלמען ורע לו ולא אכל ומכע טוב ומעליו ולא
צידק עליהם אשר הכח הממונה עליהם בעל ורק ואלו משפט
עליון הבא ע"י הכרחה ואף גזל אצלו ואמו כי הואיל ולא אכל
ומה לא אכל כילולת דשייבי לשמחה כאמור וע"כ נטעם זה
כ"א הוה ומלמס צפריעי למיכל צהון כל מיני פירות חדשות
להכרחה בכרחה ולעשית החיקון חפך וייד ושלל להחמין סמלות
ולחיקון הדבר הזה יאותה לנו בעלם היום הזה לאכול כל מיני
פירות ולצדק על"הו בכוכס זו כי מבינה מלוא בשמחה ובזוהר
פי שפיה דע"ו ז"ל א"ר יכודם מ"ד גם אח זה לעומת זה עשה
האלהים כגוונה דרקיעא עבד קב"ה בארעא וכולהו רמיזא למס
לבעילא דכד הוה חיי רבי אבא חד אילנא דא"ציה השבעיד עופא
דפדח הוה צבי ואמר אי הוה דעין צבי כשא למאי רמיזאן וכו'
דאמר רבי יוסי אילין אטון דאחזי מחסון המנהא כגון מרובא
דקל פסחוקא וכדומה לון כלהו צמד רביבא וצמד רביבא אחרבצו
כל א'טון דעצדין פירין וא'טון דררצון צר ונחשיחין רחא חדא א'טון
צר שבילין וכו' דכל חד ווא'טון זוערי צר וא'טון א'טון ואלוהא חדא
אחיל'דו כל עשבין דארעא דאחזי עליהון דררצון הקיפין צבניא
כל חד וחד רחא צלחודיו כגוונה דלעילא וכו' :

הנה

ומס מהבון כי אף ע"ג שצבורא יתבדק סם ומטעו בארץ
ועל כל אי מלאך ממונה עליו וי"ו העיקר של כל אחד

ואחד נאחו צמדות העליונות וכמו שאמרו סם צוחר ז"ל וי"ד ל'
גנת אגוז ירדתי א"ל חא חזי האי גנתא נפקא ומעין ודא היא
שכינתא אגוז דא היא רחיבא קדישא דא'טון ד' רישין דנשרין
דמתפרסין ומנחא כהאי אגוזא וכו' אשר נומנו נקם כי בכל עשב
יהים ווחר ומצדו צפרש שלו לנעלה ומוהר"ח זל"ס ב' ביאר שיש
שליש מיני פירות האילן ובעולם הצריאה עשרה מהן לעיוות
עשרה ספירות שלה ומפני שהם רחוקים מן העומאה וקרוב
לאלי אין להם קליפה לא צפנים ולא צהון ונאכלין כמו שהן
ואלו הן ענבים תאנים תפוחים אחרונים לימונים אגסים חנושים
תותים סורבש מרובין . ועשרה מיני פירות הם בעולם היל'רה
וסן קוד י"ס דיל'רה שהם צנונים צין עולם הצריאה וצין עולם
העשירי שאין קרוביו לעומאה כמו עולם העשירי ולא רחוקים
כמו עולם הצריאה ולכן גרעיהי הזע צחוך הפרי אינו כאכל לפי
שאינו צנים כגרענים שבחוף הפירות דצריאה . ואלו הן זחית
חננים גודגונות שוש"א פאש פישקיס זירגוא לאש (פרוכאש
צלעו) נשמישים (אלצריקוקים צלעו) וי"שנאש אקארנאכ'ס
(צירמייבו צלעו) כישפ לאש ועוד עשרה מיני פירות יש בעולם
העשירי לעיוות י"ס ולכן כאכל מה שבפנים וזרק מה שבחוף
סקליפה הפרי היא וחיאל צינו וצין עולם הממודות כדי שלא
יקבל עומאה ו"ס היל'ה"ר וסקליפה דצוקת צנפס . ואלו הן
רמונים אגוזים שקדים ערמונים לחים הנקרא אלצ ייחנאש
אלונים (אלואיעאש צלעו) פריסין פיכונים פסקוקים

עליוש :

והנה

העשר מיני פירות דצריאה נחצרה מהם כל הפסולת
וכשאלו כולן עייז ואילין סרק הוא להסך שהוא הכל רע
שכל הוא קליפה וכנגד עשרה מיני פירות דיל'רה שהנחה מלצר
וסקליפה נצפכ"י שהיא הגרע"י שברובם כנגד זה בקליפה כשני"ץ
הקדושה שכלל הוא גדול ולא יכלם הקליפה לכבול כל ארוה האור
צקרה כנכח סקליפה חוף הקדושה ונעשית הקדישה וקוף

אליה וכנגד עשה ויני פירות דמסיה שמונה הוא מלגאו
וסקליפה חושפת עליו ונחפץ כנגדן בקליפה כשלוקחת נליץ
סקדוקה בחוכה לחיוב אליה והיא חושפת עליו ונחפץ בקליפה
הל העוה ע"כ לא ולמד כי אין דבר בשמי פה למטה שאין דוגמתו
למעלה כי גבוה ועל גבוה שומר וגוהים עליהם ואשר המה
בעולמות החמהימים המה כל העליונים כי אם לא היה מלל לא
היה לל ואזי ראה גם ראה נועם שיה קוד לשון המה אשר
בחכמה דברו לאמר ר"ם לפירות האילן ולא אמרו לפירות האילנות
רמזו בחכמה לאילנא קדישא אילנא דמי ובעו שציארו גורי
האריי ז"ל סכן אילין גימטי **יאהרונה** כמו שבא בנכתבם
צביאור ונאמר הזוכר פרטי אחריו עות שהוא

אילנא רבא ותקישא וכו' אילנא דנענע שורשיו צאינון חיה ע"ש
וכן בכתבי רבינו הקדוש האריי ז"ל אילן צמלחו גימטי י"ג לירופי
הריו"ת רמז על שה"ת אילנא דמי שכולל בו י"ג לירופי הו"ת
כו"ש צ"י צשלח הריקר החומין וכו' סליקו צאילנא קדישא רבא
וכן ע"ש צמלח ויצאו אליהם וכו' וחסהק אילנא קדישא י"ג
חומין וכו' :

והענין כי כמו שהיוס ר"ה לפירות האילן לענין המעשרות
דחשבינן להו שנה וע"ו צצנו דהואיל וירדו רוב
בשמי שנה ועלה הסקף צאילנות ונמלחו פירות חוכמים ונעשה
כן דוגמתו למעלה ר"ם לפירות האילן העליון להשפיע את שפעו
הקדוש לפירותיו הם הם העולמות אשר נהם ישתלב וירד פה
למטה צאילנות ועל ונשטתם :

ומעשה ידנו כונננו עלינו צכה קבולת החיקון הזה
הנעשה בעלם היוס הזה צכה הצרכות ואשר ילום
אלהים הגות קוד שרען החעורכה צקומהם ולציונם למעלה
וכיפק גם טוא כי צשפר החיקון סלו נעווים ליו וכל לחקון את
גם הצריח אשר לא כאוונה צצריחו והיה צעטות החיקון לעץ
פרי נחפץ ונכתו יפא צפגם הלייק עישה פרי צלירוף קבילת

היונים הםם סמכרים ונעשים לחיקון פגם הצריח כמו שכתבאר
צפ"א ומורי ז"ל היה לוונר לכיון צאכילת פרוהיסן לחיקון חטא
דהס"ר אשר חטא צפירות האילן כי אף כל ימי שנה כל כונחיו
לחיקון זה ומכל נקום חציה מלוה צבעתא זה היוס חמלה וראש
לפירות האילן ואשר להיות כצר סודיענו צכמה ונקימות כי יש
צכה סדיצור להיות מעורר כח מדות העליונות להאילן צאור
נפלא יתר גדול עאל להשפיע שפע ללן צכה ונדמה צכל
העולמות . על כן נכון להגות לפני אכילת כל פרי ופרי צקוד
שרשו הגא צקי הזוכר וצחיקונים צקלת נהם לעורר שרשיון
למעלה וקודם הכל יהגה צקדר זה :

תורה

פרשת צחאסי

**וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְוּ הַיָּמִים מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶרֶץ
מָקוֹם אֶחָד וְתִרְאָה הַיְבֵשָׁה וַיְהִי כֵן :**
**וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיְבֵשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַיָּמִים קָרָא
יָמִים וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תִּדְשָׂא
הָאֶרֶץ דֶּשָׂא עֵשֶׂב כְּזֵרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֵשֶׂה פְּרִי
דְּמִינֹו אֲשֶׁר זֶרְעוּ בּוֹ עַל הָאֶרֶץ וַיְהִי כֵן : וַתּוֹצֵא
הָאֶרֶץ דֶּשָׂא עֵשֶׂב כְּזֵרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֵשֶׂה
פְּרִי אֲשֶׁר זֶרְעוּ בּוֹ לְמִינֵהוּ וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב :
וַיְהִי עָרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי :**

פרשת עקב

**כָּל הַמְצוּהָ אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם תִּשְׁמְרוּן
לְעֵשׂוֹת לְמַעַן תַּחְיוּן וּרְבִיתֶם וּבְאֵתֶם וּיְרִשְׁתֶּם
אֶת הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאֲבוֹתֵיכֶם : וַזְכַּרְתֶּ**

את כל הדרך אשר הוליכה יהוה אלהיך זה
ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסותך לדעת
את אשר בלבבך תישמור מצותיו יאס לא ויענה
וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא
ידעין אבותיך למען הודיעה כי לא על לחם
לבדו יהיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה יהיה
האדם : שמרתך לא ברמה מעליך ורגלך לא
בצקה זה ארבעים שנה : וידעת עם לבבך כי כאשר
יסר איש את בנו יהוה אלהיך מיסרך : ושמרת
את מצות יהוה אלהיך ללכת בדרךיו וליראה
אתו כי יי אלהיך כב אדני ארץ טובה ארץ נחלי מים
עינות ותהמת יוצאים בבקעה ובהר : ארץ חטה
ושעורה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש :
ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר
כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומתרריה תחצוב
נחשת : ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך
על הארץ הטובה אשר נתן לך :

פסוקים במקומי

אם בחקותי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם
אתם : ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ
יבולה ועין השדה יתן פריו : והשיג לכם ביש את
בציה ובציר ישיג את זרע ואכלתם לחמכם לשבע
וישבתם לבטח בארצכם : ונתתי שלום בארץ

וישבתם ואין מחריד והשכתי חיה רעה מן הארץ
וחרב לא תעבור בארצכם : ורדפתם את איביכם
ונפלו לפניכם לחרב : ורדפו מכם חמשה מאה
ומאה מכם רבבה ירדפו ונפלו איביכם לפניכם
לחרב : ופניתי אליכם והפריתי אתכם והרביתי
אתכם והקימתי את בריתי אתכם : ואכלתם ישן
נושן וישן מפני חדש תוציאו : ונתתי משבני
בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם : והתהלכתי
בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם :
אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ
מצרים מהיות להם עבדים ואשבור מטות עיניכם
ואולך אתכם קוממיות :

כזכרים

יחזקאל סימן י"ז

בה אמר אדני יהוה ולקחתי אני מצמרת חארז
הרמה ונתתי מראש יונקותיו כך אקטוף
ושתלתי אני על הר גבה ותלול : בהר מרום ישרא
אשתלנו ונשא ענף ועשה פרי והיה לארו אדיר
ושכנו תחתיו כל צפור כל כנף בצל דליותו
תשכנה : וידעו כל עצי השדה כי אני יהוה
השפילתי עץ גבה הגבהתי עץ שפל הובשתי עץ
לח והפריחתי עץ יבש אני יהוה דברתי ועשיתי :

טס סימן ל"ד

והושעתי לצאני ולא תהינה עוד לבו ושפמתי
 בין שזה לשה : והקימתי עליהם רעה
 אחד ורעה אתהן את עבדי דוד הוא ירעה אותם
 והוא יהיה להן לרועה : ואני יהוה אלהיה להם
 לאלהים ועבדי דוד נשיא בתוכם אני יהוה
 דברתי : וכרתי להם ברית שלום והשבתי חיה
 רעה מן הארץ וישבו במדבר לבטח וישנו
 ביערים : ונתתי אותם וסביבות גבעתי ברכה
 והורדתי הגשם בעתו גשמי ברכה יהיו : ונתן עץ
 השדה את פרויו והארץ תתן יבולה והיו על
 אדמתם לבטח וידעו כי אני יהוה בשברי את מטות
 עדם והצלתים מיד העובדים בהם : ולא יהיו עוד
 בן לגוים וחיית הארץ לא תאכלם וישבו לבטח
 ואין מחריד : והקימתי להם מטע לשם ולא יהיו
 עוד אספי רעב בארץ ולא ישאו עוד כלמת הגוים :
 וידעו כי אני יהוה אלהיהם אתם והמה עפתי בית
 ישראל נאם אדני יהוה : ואתן צאני צאן מרעיתי
 אדם אתם אני אלהיכם נאם אדני יהוה :

סס סיון לו

ואת רוחי אתן בקרבכם ועשיתי את אשר בחקי
 תלכו ומשפטו תשמרו ועשיתם : וישבתם
 בארץ אשר נתתי לאבותיכם והייתם לי לעם ואנכי

איהיה לכם לאלהים : והושעתי אתכם מכל
 טמאותיכם ומראתי אל הדגן והרביתי אתו ולא
 אתן עליכם רעב : והרביתי את פרי העץ והגובת
 השדה למען אשר לא תקחו עוד חרפת רעב בגוים :
 וזכרתם את דרכיכם הרעים ומעליכם אשר לא
 טובים ונקטתם בפניכם על עונתיכם ועל העבתיכם :
 לא למענכם אני עשה נאם אדני יהוה יודע לכם
 בושו והכלמו מדרכיכם בית ישראל : כה אמר
 אדני יהוה ביום טהרי אתכם מכל עונותיכם
 והושבתי את הערים ונבנוו החרבות : והארץ
 הנשמה תעבד תחת אשר היתה שוממה לעיני כל
 עובר : ואמרו הארץ הלזו הנשמה היתה כגן עדן
 והערים החרבות והנשמות והנהרסות בצורות
 ישבו : וידעו הגוים אשר ישארו סביבותיכם כי
 אני יהוה בניתי הנהרסות נטעתי חנשמה אני יהוה
 דברתי ועשיתי :

סס סיון טו

וישבני אל פתח הבית והנה מים יוצאים מתחת
 ספתן הבית קדימה כי פני הבית קדים
 והמים יורדים סתחת מכתף הבית הימנית מנגב
 למזבח : ויוציאני דרך שער צפונה ויסבני דרך חוץ
 אל שער החוץ דרך הפונה קדים והנה מים
 ספפים מן הכהף הימנית : בצאת האיש קדים וקו

בִּידוֹ וַיִּמְד אֶלֶף בְּאֵמָה וַיַּעֲבִירֵנִי בְּמַיִם מִי אֲפָסִים :
 וַיִּמְד אֶלֶף וַיַּעֲבִירֵנִי בְּמַיִם מִיִּם בְּרַכִּים וַיִּמְד אֶלֶף
 וַיַּעֲבִירֵנִי מִי מַתְנִים : וַיִּמְד אֶלֶף גַּחַל אֲשֶׁר לֹא אוֹכֵל
 לְעֹבוֹר כִּי גֵאוּ הַמַּיִם מִי שָׁחַ גַּחַל אֲשֶׁר לֹא יַעֲבֹר :
 וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲרֵאִית בֶּן אָדָם וַיֹּלִכֵנִי וַיִּשְׁבְּנִי עַל
 שֹׁפֵת הַנַּחַל : בְּשׁוֹבְנִי וְהִנֵּה אֵל שֹׁפֵת הַנַּחַל עֵץ רֹב
 פֶּאֶד מִזֶּה וּמִזֶּה : וַיֹּאמֶר אֵלַי חַמִּים הָאֵלֶּה וְיוֹצְאִים
 אֵל הַגְּלִילָה הַקְּרֹמֹנָה וַיִּרְדּוּ עַל חַעֲרֻבָה וּבֹאֵה
 הַיָּמָה אֵל הַיָּמָה הַמוֹצְאִים וְנִרְפְּאוּ הַמַּיִם : וְהָיָה כָּל
 נֶפֶשׁ חַיָּה אֲשֶׁר יִשְׁרָץ אֵל כָּל אֲשֶׁר יָבוֹא שָׁם נַחֲלִים
 יַחִיָּה וְהָיָה הַדָּגָה רַבָּה פֶּאֶד כִּי בָאוּ שָׁמָּה הַמַּיִם
 הָאֵלֶּה וַיִּרְפְּאוּ וְחַי כָּל אֲשֶׁר יָבוֹא שָׁמָּה הַנַּחַל :
 וְהָיָה וְעָמְדוּ עֲלָיו דְּוָגִים מֵעֵין גְּדִי וְעַד עֵין עֲגֻלִים
 מִשְׁטוֹחַ לַחֲרָמִים יִהְיוּ לְמִינֵה תִּהְיֶה דְגָתָם בְּדַגַּת
 הַיָּם הַגְּדוֹל רַבָּה מְאֹד : בְּצִאתָיו וּגְבָאִיו וְלֹא יִרְפְּאוּ
 לְמַלַּח נַתְנּוּ : וְעַל הַנַּחַל יַעֲלֶה עַל שֹׁפֵתוֹ מִזֶּה וּמִזֶּה
 כָּל עֵץ מֵאֲכָל לֹא יָבוֹל עֲלֵיהוּ וְלֹא יִתּוֹם פְּרִיו
 לְרֹדְשָׁיו יִבְכֶר כִּי מִיָּמָיו מִן הַמִּקְדָּשׁ הָמָּה יוֹצְאִים
 וְהָיָה פְּרִיו לְמֵאֲכָל וְעֲלֵיהוּ לְתִרְוַפָּה :

וְאֵל סִימֹן ב'

וַיִּקְנָא יְהוָה לְאַרְצוֹ וַיַּחֲמַל עַל עַמּוֹ : וַיַּעַן יְהוָה
 וַיֹּאמֶר לְעַמּוֹ הֲנִי שִׁלַּח לָכֶם אֶת הַדָּגָן

וְהַתִּירוֹשׁ וְהַיֵּצֶהֶר וְשִׁבְעַתֶּם אֹתוֹ וְלֹא אִתְּנִי אֶתְכֶם
 עוֹד חֲרָפָה בְּגוֹיִם : וְאֵת הַצְּפוּנֵי אֶרְחִיק מֵעֲלֵיכֶם
 וְהִדְחַתִּיו אֵל אֶרֶץ צִיָּה וְשָׁמָּה אֶת פְּנֵיו אֵל הַיָּם
 תִּקְדְּמוּנִי וְסוּפוֹ אֵל הַיָּם הָאֲחֵרוֹן וְעֹלָה בְּאִשׁוֹ וְתַעַל
 צִהַנְתּוּ כִּי הִגְדִּיל לַעֲשׂוֹת : אֵל תִּירָאִי אֲדַמָּה גִלְיָה
 וְשָׁמַחִי כִּי הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת : אֵל תִּרְאוּ בַתְּמוֹת
 שָׂדֵי כִּי רָשָׁאוּ נְאוֹת מְדַבֵּר כִּי עֵץ גִּשָׁא פְּרִיו תֵּאֵנָה
 וּגְפֹן נִתְּנוּ חִילָם : וּבְנֵי צִיּוֹן גִּילוּ וְשִׂמְחוּ בִיהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם כִּי נָתַן לָכֶם אֶת הַמִּזְרָה לְצַדִּיקָה וַיִּוֹרֵד
 לָכֶם גִּשְׁם מִזְרָה וּפְלִקוֹשׁ בְּרֵאשׁוֹן : וּמִלְאוּ הַגְּרָנוֹת
 בַּר וְהִשְׁקוּ הַיִּקְכִּים תִּירוֹשׁ וַיֵּצֶהֶר : וְשִׁלַּמְתִּי לָכֶם
 אֶת הַשְּׂנִיִּם אֲשֶׁר אֲכַל הָאֲרָבָה הִילַק וְהַחֲסִיל וְהַגּוֹם
 חִילֵי הַגְּדוֹל אֲשֶׁר שִׁלַּחְתִּי בָכֶם וְאֲכַלְתֶּם אֲכֹל
 וְשִׁבְעוּ וְהִדְלַתֶם אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר עָשָׂה
 עִמָּכֶם לְהַפְּלִיא וְלֹא יָבוֹשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם : וַיִּדְעַתֶּם כִּי
 בִּקְרַב יִשְׂרָאֵל אָנִי וְאָנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְאִין עוֹד וְלֹא
 יָבוֹשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם :

כתובים

פסלים סימן ע"ב

לְשִׁלְמָה : אֵלֵים מִשְׁפָּטֶיךָ לְמַלְךְ תָּן וְצַדִּיקְתֶּךָ לְבִן
 מַלְךְ : יָדִין עֲמֶיךָ בְּצַדִּיק וְעֲנִיָּה כְּמִשְׁפָּט :
 יִשְׂאוּ הַרִים שְׁלוֹם לְעַם וּגְבָעוֹת בְּצַדִּיקָה : יִשְׁפּוֹט
 עֲנִי עַם וְיִשְׁעֵי לְבָנֵי אֲבִיוֹן וַיִּדְבַּא עוֹשֶׁק : יִירָאוּךָ

עם שמש ולפני ירח דור דורים : ירד כמטר על גז
 כרביבים וזוף ארץ : יפרח בימיו צדיק ורוב שלום
 עד בלי ירח : וירד מים עד ים ומנהרו עד אפסי
 ארץ : לפניו יכרעו צינים ואיביו עפר ילחכו : מלכי
 תרשיש ואינם מנחה ישיבו מלכי שבא וסבא אשכנז
 יקרבו : וישתחוו לו כל מלכים כל גוים יעבדוהו :
 כי יציל אביון משוע ועני ואין עוזר לו יחוס על דל
 ואביון ונפשות אביונים יושיע : מתוך ומחמם יגאל
 נפשם ויקר דמם בעיניו : ויחי ויתן לו מזהב שבא
 ויתפלל בעדו תמיד כל היום יברכנהו : יהי פסת
 בר בארץ בראש הרים ירעש בלבנון פרו ויציצו
 מעיר כעשב הארץ : יחי שמו לעולם לפני שמש
 ינון שמו ויתברכו בו כל גוים יאשרוהו : ברוך יהוה
 אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו : וברוך
 שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן
 ואמן : כלו תפלות דוד בן ישי :

קניי הללויה כי טוב זמרה אלהינו כי געים נאווה
 תהלה : בונה ירושלם יהוה גרתי
 ישרא יכנס : הרופא לשובי לב ומחבש לעצבותם :
 טונה מספר לכוכבים לכלם שמות יקרא : גדול
 אדוננו ורב כח לתבונתו אין מספר : מעורר ענוים
 יהוה משפיר רשעים עדי ארץ : ענו ליהוה בתודה
 זמרו לאלהינו בכנור : המכסה שמים בעבים הפכין

לארץ מטר המצמיח הרים חציר : נתן לבהמה
 לחמה לבני עורב אשר יקראו : לא בגבורת הסוס
 יחפץ לא בשוקי האיש ירצה : רוצה יהוה את
 יראיו את המיחלים לחסדו : שבחי ירושלם את
 יהוה הללי אלהיך ציון : כי חזק בריחי שעריך ברוך
 בניה בקרבך : השם גבולך שלום חלב חטים
 ישיבעך : השולח אמרתו ארץ עד מהרה ירוץ
 דברו : הניתן שלג בצמר כפור באפר יפור : משליך
 קרחו כפתים לפני קרתו מי יעמד : ישלח דברו
 וימסס ישב רוחו יזרו מים : מגיד דבריו ליעקב תקי
 ומשפטיו לישראל : לא עשה כן לכל גוי ומשפטים
 כל ידעים הללו-יה :

קניי הללויה הללו את יהוה מן השמים הללוהו
 במרומים : הללוהו כל מלאכיו
 הללוהו כל צבאיו : הללוהו שמש וירח הללוהו
 כל כוכבי אור : הללוהו שמי השמים והמים אשר
 מעל השמים : יהללו את שם יהוה כי הוא צוה
 ונבראו : ויעמידם לעד לעולם חק נתן ולא יעבור :
 הללו את יהוה מן הארץ תנינים וכל תחמות : אש
 וברד שלג וקיטור ריח סערה עשה דברו : ההרים
 וכל גבעות עץ פרי וכל ארזים : החיה וכל בהמה
 רמש וצפור כנף : מלכי ארץ וכל לאמים שרים
 וכל שפטי ארץ : בחורים וגם בתולות יקנים עם

נְעָרִים . יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה כִּי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ
הוֹדוּ עַל אֶרֶץ וְשָׁמַיִם . וְיִרְם קָרְן לְעַמּוֹ תְהַלֵּה לְכָל
חַסִּידָיו לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ הַלְלוּהָ .

עַם לְמַנְצִיָּה מִזְמוֹר לְדָוִד שִׁיר : לַיהוָה דְּמִיָּה תְהַלֵּה
אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן וְלַיהוָה יִשְׁלֹם נֶדֶר : שִׁמְעוּ
תְּפִלָּה עֲדִיף כָּל בִּשְׂרַי יְבֹאוּ : דְּבָרֵי עֲוֹנוֹת גְּבֹרוּ מִנִּי
פִּשְׁעֵנו אֲתָה תִכְפֹּר : אֲשֶׁרֵי תִבְחַר וְתִקְרַב יִשְׁפֹּן
חֲצִרְיָה נִשְׁבַּעָה בְּטוֹב בֵּיתְךָ קִדְשׁ הַיְבֻלִיָּה : נוֹרְאוֹת
בְּצִדְקָתְךָ תַעֲנֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנו מִבְּטַח כָּל קְצוֹי אֶרֶץ וַיִּם
רְחוֹקִים : מִכֵּן הָרִים בְּלַחֹז נֶאֱזָר בְּגִבּוֹרָה : מִשִּׁבְיָה
שְׂאוֹן יַמִּים שְׂאוֹן גְּלִידֵם וְהַסּוֹן לְאֲמִים : וַיִּרְאוּ יִשְׁבֵי
קְצוֹת מֵאוֹתוֹתֶיךָ מוֹצֵאֵי בִקְרָה וְעַרְבֵי תְרַנּוּן : פִּקְדוֹת
הָאָרֶץ וְתִשְׁקָקָה רַבַּת תַעֲשֶׂרנָה פֶּגַע אֱלֹהִים מֵרֵא
מִים תִכְיֵן דָּגָנָם כִּי כֵן תִכְיֵנָה : תְּלַמִּיָּה רוּחַ גַּחַת
גְּדוּדֶיהָ כְּרִבִיבִים תִּמְגַגְנָה צְמַחַה תִּבְרַךְ : עֲטַרֹת
שֵׁנֶת טוֹבֹתֶיךָ וּמַעֲגָלֶיךָ יִרְעֲפוּ דִישׁן : יִרְעֲפוּ נְאוֹת
מִדְבָר וְגִיל גִבְעוֹת תִּחְגוֹרְנָה : לְבִשׂוֹ כְרִים הֵצִיאן
וְעַמֻּקִים יַעֲטֲפוּ בָר יִתְרוּעְעוּ אֶף יִשְׂרָאֵל :

כִּי שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוֹב יְהוָה אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן
הֵינּוּ כְהוֹלְמִים : אִזּו יִמְרָא שְׁחוֹק פִּינוּ
וְלִשְׁוֹנֵנו רְנָה אִזּו יִאֲמְרוּ בְּגוֹיִם הַגְּדִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת
עִם אֱלֹהֵי : הַגְּדִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הֵינּוּ שְׂמַחִים :
שׁוֹבָה יְהוָה אֶת שְׁבִיתָנוּ בְּאִפְיקִים בְּנֹגֵב : הַזֹּרְעִים

בְּדַמְעָה בְּרָנָה יִקְצְרוּ : הַלֹּהֶךְ יִרְךָ וּבִכְחַ נִשְׂא מִשְׁךָ
הַזֹּרֵעַ בֹּא יְבֹא בְרָנָה נִשְׂא אֶלְמָתָיו :

זוהר

פְּרִשְׁתָּה בְּרֵאשִׁית דָּף ל"ג ע"א

רבי חייא אמר דא לדיק סיניו דכתיב קרא ימיס . צנין
דכסלין ומצועין וכסרין כולסו כעיל לון ואיסו מקולא
דכלל ואיסו כעיל כולל צגיני כך ימיס ועיג וירא חלסיס כי
טוב וכתיב אמרו לדיק כי טוב ובגין דלחכסיס איסו אפריש צין
יועל קדמאס לסליחאס ולא אסמך כי טוב צגווייסו דסא ציונא
חליחאס עזדח ארעא איצק מחילא דחאי לדיק דכתיב ויאמר
חלסיס דלסא סארן וכוי עץ פרי מאי עץ פרי דא עץ דעס
טוב ורע דאיסו עביד איצין וסירין עושא פרי דא לדיק יסוד
דפלאא למיכו דכל בני נשא לחים לון רוחא קדישא דאיסו איצא
דססוא חילנא רסיס צהו רעיונא למיכו ומאי איסו צרית קדש
צנים סלוס ובני מססנוחא למיכו למיכו עאלין ולא מספרטן
מכיס ולדיק עושא פרי סוא וססוא חילנא אסעצרת ואסיקח
ססוא פרי למיכו למיכו דססוא עושא פרי דיסוי כווחיס זכאס
חולקיס מאן דרעי לחמיס ולאצוי ועל כן רעיונא קדישא ציונא
מענינאס צגין דימני לחמיס וכד אספרעא ואחגליא רעיונא
קדישא צגין דימני לאצוי ועל דא עץ פרי דא אינא עושא פרי
דא צרית קדש אצוי למיכו דימני לים ואחכסיס ציס אסר זרעו
צו על סארן זרעו צו זרע צו מצעי לים מאי זרעו צו אלל זרע
ואי צו על סארן הכי סוא ודאי דסא ססוא זרעא אצדי על
ארעא זכאס חולקיסון דיסכאל דימיון קדיסין דמיין לקדיסין ועל
דא ודאי כתיב ועמד כלס לדיקס כלס לדיקס ודאי דסא מסכי
נסקו ולסכי דמיין זכאין אינון צעלנא דין וצעלנא דלחי :

אמר

רבי חייא כתיב עושה ארץ צכחו מאי עושה ארץ דא
קודשא צנין סוא צכחו דא לדיק ומכין סגל צככחו

חבל זה ארץ לחתח בחכמתו זה לך דכתיב והוא ישמו חבל
בלק עושם ארץ זה קודשא בריך הוא דסוף מחקין ארעא ומחקין
אורחוי ונמס נכחו וכדקאמנן בני יודם אמר באחרון גליסן
דבני אלעזר אית קושרי דאחרון כ"ב קטירין כחדא חרין אחרון זה
קליק וזה נחיס ודקליק נחיס ודנחיס קליק וסימן ח"ך צ"ך ח"ל
בני יוסי אמר טיפסא דטיקלא באמלעיתא קיימא וסימן במדס
במשקל וכו' משקל לישן דקיימא באמלעיתא וכו' זה שקל הקדש
כתיב ומאזנים בים קיימן ואחקלו מאן מאזנים בדיא מאזני לך
וכלסו קיימן במשקל בשקל הקדש בני יודם אמר בשקל הקדש
זה רוח הקדש אמר בני ילחק כתיב בדבר ה' שמים נעשו וברוח
פיו כל לבאם בדבר ה' שמים נעשו אליו שמיא דלחחא דאחצדיו
בדבר שמים דלעילא ברוח דאפיק קלא עד דמטי לססוף נכס
דנגיד וכפיק ולא פסקין מיימי לעלמין וברוח פיו כל לבאם
כלסו החמי קיימן ברוח דאישו דכך משקס פרים מעליותיו מפרי
ומעיק השבב הארץ משקס פרים מעליותיו מאי עליותיו
כדקאמנן דכתיב סנקרס במים עליותיו מפרי מעעיק השבב
הארץ הוא דפסוף נכס דנגיד וכפיק לחחא דזה הוא דכתיב
עושה פרי אשר זרעו זו וזה אחמר :

פרשת קרושים פ"ו ע"א

פתח בני אלעזר ואמר אחס עדי נאום ה' ועבדי אשר
בחרתי למען הדעו ותאמינו וכו' ואחס עדי אילין אינון ישראל
וחנין אילין אינון שמיא וארעא דכתיב העידותי בכם סיוסג' אח
סג' שמים ואח הארץ אצל ישראל אינון קהדין אילין על אילין
ושמיא וארעא וכלא קהדין עליהו ועבדי אשר בחרתי זה יעקב
דכתיב ויאמר לי עבדי אחס ישראל אשר בך אחפאר וכתיב ואחס
אל חירא עבדי יעקב ואיש דאמרי דה דוד ודוד עבדי אקרי
דכתיב למעני ולמען דוד עבדי אשר בחרתי זה דוד עלאם למען
הדעו ותאמינו לי ותצינו כי אני הוא מאי כי אני הוא דאחרעתי

בססוף דוד ובססוף יעקב אני הוא אינון ממש לפני לא נוצר
אל דחנין קרא קצים ליעקב אל דכתיב ויקרא לו אל אלסי
ישראל קצים קרא ליעקב אל סמיד לכני לא נוצר אל ואמרי לא
יסי ובגין כך אני הוא כלל כמס דאחמר ואמרי לא יסי דסא
דוד הכי איקרי ולא אית בחרים אחרא סא מו כד ברא קודשא
ברוך הוא עלמא מחקין כל מלס ונלס כל חד וחד בסמריי זמני
עליהו חילין עילאין וליס לך חמילו עשצא זעירא בארעא דליח
ליס חילא עלאם לעילא וכל מה דעבדין בכל חד וחד כולא הוא
בסקיפו דסוף חילא עלאם דוממא עליס לעילא וכולסו כמסין
ובגין מדיכא על דיכא נטלין ועל דיכא קיימי ליה מאן דכפיק מן
קיימיס לבד וכולסו ממנן מן יומא דליחצרי עלמא מחסקין
שלמוינין על כל מלס ומלס וכלסו נטלין על כמסא אחרא עלאם
דנטלין כל חד וחד כמס דכתיב ומס צמוד לילס ומסן ערף
לביחא ומס לנערוחיס כיון דנטלין ססוף מס כלסו אקרון חקות .
וסוף מס דאחסיבי לבו מן שמיס קא אסיין דכתיב כי מס לישראל הוא ועל
שמים ומלנן דמן שמים קא אסיין דכתיב כי מס לישראל הוא ועל
זה כתיב אה חקסי חסמרו בגן דכל חד וחד מומכא על מלס ידיעא
בעלמא בסהו מס בגין כך אקרי למחלף זיין ולאעלא זיכא בזיכא
אחרא בגין דאעקר לכל חילא וחילא מאחרייסו ואכמיס פומילא
של מעלס ואכמיס פומצי דמלכא כלאים מסו כלאים כמאן דיסיב
אחרא בני מטרס כמס דאח אחר אל ביה סכלא בגין דלא למעבד
מירי כלאים מניעותא דמעבד לכל אינון חילין מפצידחא דלסון
כלאים ערצוביא דעבדי ערצוביא צמילא דלעילא ואכמיס פומצי
דמלכא כמס דאחמר ובגד כלאים סעענו לא יעלא עליך סא מו
כתיב ומען סדעה טוב ורע לא חאכל ממנו כי ביום אכלכך ממנו
מות חמות וסא אחמר דשני פקודוי דונלכא ואחלף ען מייס דביס
אשתלים כלל וביס חליו מסמנותא ואחצדק באחר אחרא וזה
סינון בכלא בני בר נש לאחזאי עובדא כגוונא דלעילא ולמעבד
עובדא כמס דאלכריך ואי אשתמי צמלא אחרא הוא אנגיד עליס

לשריית ציה עלה אחרת ללא חלטרין ותא חזי צטערה דבר נט
לחזי עובדא לתתא באורה עיסור צמא לחלטרין נביד ונסיק
וסרי עלוי רוח קדישא עלאה ובצטעמא לחיור אחזי עובדא
לתתא באורה עקיעא לתיא חיבור אורס מיטר כדון נביד ונסיק
וסריא עלוי רוח אחרת ללא חלטרין לקעי ליה לבר נט לקטר
ציש מאן מיטר עלים הסוא רוחא סוי אומר הסוא עובדא לחזי
בצטעמא אחרת . כחצי דקטא למר ופסחים מהו דקטא דציעיא
ודקטא על למר ופסחים מאן דעמזר לון כחדא ולי חיות צליית
אמאי שרי סא אוקמוסא אבל סהם סוא סהוא לצוסה בחיקוטוי
באשלמות עובדא קדקא חזי סו דקטא למר ופסחים למעמד נוקמא
צמאן דעמזר לון כחדא אבל חיותי שריא צטעמא לחיור
באשלמותא דכחצי ותעש צחסן כסיס וליית סא אוקמוסא דסחס
צססוא כללא דשלימותא אשחכס ולא עמיד מידי אבל צטעמא
ללא אשחכס באשלמותא מאן לחתי לחצרא לון כחדא אחר
עליה רוחא ללא חלטרין מלס דא מאן אוכס קין וסבל אוכסן דלא
לחי עקטורא סד ודא לחי עקטורא אחרת ובגין כך לא ליצעי לן
לחצרא לון כחדא וקרצנא דקין אחרתק מקמי קרצנא דסבל ועל
דא ובגד כלאים טעטנו לא יעלא עליך לא יעלא עליך סהם לא
יעלה עליך רוחא אחרת לשלמאם צך וחלטרין ליה לבר נט
לאחזאם עובדא דכשרא כמס דילוח ובהסוא עובדא שריא עליה
רוח קדישא רופ עלאה לאתקדשא ציה אחא לאתקדשא מקדשין ליה
דכחצי וסחקדשס וסיתס קדושס כי קדוש חיי סי . כחצי ומוצן
סדעס עוצורעומס על דאגריס ארס מיתס צעלמא מאן לחזי עובדא
אחרת ללא חלטרין על אמת כמס וכמס שור וסעור אכסן מקטורא
דא חקרי שור וקטורא דא חקרי חומר . ועל דא כחצי לא חמרוס
צשור ובחמור יסיי לא העמיד שרצוציא כחדא בגין דאחער
לאחצצרא קטורא אחרת כחדא לאצטשא עלמא ומאן דפריס לון
סקני שלמא צעלמא ארף סכא מאן דפריס לון צססוא גיוולא
כמס דאערו ללא אשחכס טוע עויי ונא כחדא סאי צר נט חקני

שלמא עליה ועל כל עלמא קרצנא דקין סוא פסחים קרצי דסבל סו
למר לאו דא צרא ולאו דא צדס דא רוא ר'מלסקין כלאים סוא שרצוציא
ללא חלטרין קטורא אחרת ללא זינא דרוס ודס וקרצניס וססוא
קטורא קא לחיית סבל מצינא חדא דלדס וסוא וצמעשא דרוס
אחצצרו אלין חרין קטורין ובגין דאחצצרו כחדא לא אחיא ענייסו
הועלתא לעלמא ואסאצידו ועד יומא דין קטורא דילסון קיימא
ועאן לחזי גלעיס צעובדא דחצורא דא אחרת עליה אכון
קטורין כחדא ויכיל לאתוקא וסארי עלוי רוחא אחרת ללא חלטרין
ויסראל צמאן לאתעמא עלייסו רוחא קדישא לעסוי קדישין
לאשחכס צעלמא צעלמא דין וצעלמא דלחי כחצי ולבס סכסן
מדו צד ומכסי צד יסוי על צצרו ואצנע צד יסגור אמאי חקרי
צר יסדלי בגין דלא צעי לחצרא לסאי פסחים באחרת ועל דא
לא כחצי מדו פסחים אלא צר יסדלס וכסכא אמאי חיור צעי
לאחצצוס בסאי אלא אלין מאני כד צעי לאחצצוס צרו על מוצס
סעולה כד סוא עפרי קיעמא דקטורא דעולה דפס עולה מקטורא
דעצודה זרס וסרסורא ציטשא קא לחיור ובגין כך צעי לאחצצוס
צרו צלמודייסו ולא צערצוציא כמס דאמון בגין דיתכפר לים
לבר נט כל חינון מוצין דלחיין וססוא קטורא וכד עייל למקדשא
אחר דסלימו אשחכס וכל חינון פולמני דשלמותא חף על גב
דאחצצרו ליה לן צס כמס דאמון צליית בגין דסמון אשחכסו
ואחצצרו כל חינון זיינין דלעילא וכל חינון מאני מקדשא
משחכסין ציס כמס זיינין משכיין דא מן דא וכלסו סככלילו סמון
כגוולא דלעילא זכאין חינון יסראל דקדשא צריך סוא יסי צרו
אוריחא דקטורו אוריחא דמסינא ורסס לכו מכל סאר עמין
עובדי עצודס זרס דכחצי סכצחי אכסס אמר סי ;

פתיח

רבי חייא אצחריס ואמר כי תצואו אל סארך ונטעמס
כל עץ מאלכ וגוי ובצנס סרציעיה יסיה כל פרוי קדש
סלולים לסי כי תצואו אל סארך סא אוקמוס חצרייא אבל סא
חזי דסא חילנא לא עמיד פירין אלא בארעא וארעא אפיך לסון

אשר יצא מן פה ויבין רוחו ויחוש

ואחזי הסוף איבא לעלמא וארעא לא עבדה פירין אלא ונגו חילא
אחרא דעלמא כוּמא דנוקבא לא עבדה פירין אלא ונגו חילא דזכורה
והסוף איבא לא אשחלים באשלמותא עד חלה שנין וחילא לא
אחמקד עליה לעילם עד דאשחלים צהר דאשחלים אחמקדה
עליה חילא וארעא אחמקתה ציה דהא עד חלה שנין ארעא לא
אחמקתה ציה ולא אחמקתה ולא אחמקתה עומיה צהר דאשחלים
ואחמקתה כחדא כדון הוא שלימותא חא חזי נוקבא עד ג' זמנין
דאחמקתה איבא דמעשה לא אשחלים צהר ג' עדואן נוקבא
אחמקתה צהסוף איבא ואחמקתה כחדא כדון הסוף איבא שלימו
דכולא ופסירו דכולא צהר דמסק עד ג' שנין לא איה ליה חילא
לעילא דהא כדון אשחלים צטולא דיליה לוי אחרעי וכלא
חליחא לאחיה דאחמקתה ציה ואחמקתה ואחמקתה צהדים
צהר חלה שנין אחמקד עליה חילא עלמא לעילא ובמקם
סרציעיה יסיה כל פרוי קדש סגולים וואי קדש סגולים הושתהן
לצמחא ליה לקודשא צריך הוא עד הכא מכאן ואילך רזא דמלא
דמקם סרציעיה ומדווגה כמקם ישראל לקודשא צריך הוא וסגולא
חד אשחכא דכתיב קדש סגולים סגולא ומדום צומנא (ק"א)
צווגא) סוף מאי שנה דא קדשא צריך הוא ותנין שנה
סרציעיה דא כמקם ישראל דאיהי קיינא רציעאה לכורסייה
וכולא חד דהא כדון קדשא צריך הוא מדווג צה כמקם ישראל
וכדון היא קדש וסגולא קדישא אשחכא וקדשא צריך הוא
אזווג צהדה וכדון חילין אמתון על עלמא על כל וילא ומלה
כדקא חזי ליה מכאן ולסלאה ומצרכן כולכו . ופרי למיכל
דהא כולכו צטלמותא דכולא צטלמותא דעילא והתא ועד לא
אשחלים צכלא ומתחא ועילא אכיר למויכל מנייה ומאן דאכיל
מנייה צמאן דליה סולקא ציה צקציה ובמקם ישראל דהא
הסוף איבא צלא רשותא עלאה קדישא קיינא דלא שארי עליה
עד דאשחלים וצלא רשותא התאה דהא לא אחמקתה (ק"א)
אחמקתה) חילא דארעא ציה וסוף דאכיל מנייה אחזי גרעיה

דליה ליה סולק לעילא ותחא וואי צריך עליה צרכה לצמלם
הוא דהא קציה עד כען לא שריא עליו וליה ציה סולקא דמתא
לישצינא מאטון דלא משגיחין ליקרא דאחיסון זכאין אינון
לדיקייא בעלמא דין ובעלמא דחתי עלייהו כתיב ואורח לדיקים
כאור כוגם סולק ואור עד ככון סיום . ע"כ :

ריש פרשת עקב

ויהי עקב שמעון את המשפטים סאלם וגוי ואכלתא
ושבעת וצרכה את ס' אלסיד :

פקודא

י"ח דא לצרכא ליה לקודשא צריך הוא על כל
מס דאכיל ושהי ואחסי צהאי עלמא וואי לא
צריך אקרי גזלן לגבי קודשא צריך הוא דכתיב גזל צביו ואמו
והא חוקמיה סצרייה צגין דצרכאן לצריך ציי לקודשא צריך הוא
חסי לאחשכא חייין ומקורא דחיי לשומיה דקדשא צריך הוא
קדישא ולאקרא עליה משסוף משסוף עלאה ואחי לאחמקתה
ומתון לכל עלמא וכתיב ואכלתא ושבעת וצרכה את ס' אלסיד
ואינון צרכאן אריק צר נס צאינון מלין משסוף מקורא עילאה
ואחמקתה כל אינון דרגין ומקורין ואחמקתה לאקרא על כל עלמין
ואחמקתה כלסוף כחדא ועל דא אלעריך צר נס לשואם רעויה
צמאן דצרכאן צגין דייסצרכון אבסן וצגין כולא כחדא ומאן דמצרך
לקודשא צריך הוא איחמקתה וכעיל סולקיס מאינון צרכאן
צקדמיתא דכל עלמא לתחא כיון דמאן דקודשא צריך הוא
ומצרך ומתון כתיב ושרא על רישיה סולקא קדמיתא והא
אוקיינא דכתיב צכל סמקוס אשר אזכיר את שמי אבא אילך
וצרכתך אזכיר כמאן דאת אמר יזכור כל מצדמיתך כיון דהסיא
צרכם אחיה ושריא על רישי ומתון אחמקתה צכל עלמא צשעחא
דאינון צרכאן כמתין ומתעשרין גו חקל חסוסין קדישין ופגעי צהו
כוּמא דרגין דמעטן בעלמא וכמתין צהו ואמרין ומכרזי דא איסו
דורונא דשרד ס' לקדשא צריך הוא מאן אשר נאמתי לנחר דכתיב
מאתר דרישא דלדיק מתון סלקין מתערי לנחמא אחרנין ומעילא

ואתגלייה ונעילת ונתחא סדא סוד דכתיב צרכה לראש לדיק
כיון דכתיב דרגא דתגלייה אריק לסאי כלה ונתחא נגדין ואחמטחן
לתחא כד קלקין אינון צרכאן ונתחא ליה פתחא ופתחא לנעילת
וליה מנחא לנעילת דלא פתח כל אינון פתחין ונכריזי ואערי צכל
אינון קריעין דא איסו דורוכא דנלכא דקדרי פי דא סוד דורוכא
צקיונא כדקא יאות ומאן איסו צרכה דחתיבו עליה אמן דכל
צרכה דחתיבו עליה אמן דא איסו צקיונא קדקא יאות וכיון
דסאי צרכחא קלקא כל דרגין דנעילת כלסו זמנין לגבי פסוא
סכורא דלא נהיר צגין לחכרעא לגבם וכל סגן אי סיא צרכחא
דקגיאין מוצרכן לה ומעטרין לה צעטרין קדישין צרזא דאמן .
אמן סוד רזא דקשרין דכל יסודא וקדושה צרזא דמאריס ומעטרי
לססיה צרכחא צעטרין עלאין כדקא יאות וקדשא צריך סוד
אתרעי צפו צאינון דמזכרין לים ותיאוצתים צצרכחא דלתחא
דפסיה צרכחא קלקא ואכסיר צוליתא דלא נהיר ואחקיק לה
צחקופא תקיפא לקלקא לנעילת ועל רזא דא כתיב כי ומכדי אכדי
אלין אינון דמזכרין לים לקדשא צריך סוד וצווי יקלו אלין אינון
דלא ומזכרין לים לקדשא צריך סוד ומנעין צרכחא מפומייסו
רזא דרזין לאינון דידעין חכמהא דמאריסון למנדע רזא דצרכאן
צפקודי אורייתא וצכל סנאין וכסופין דסאי עלנא לארקא צרכאן
ונעילת לתחא צר צרכאן דללוהא דאינון הקונא דמאריסון ונתחא
לנעילת ונעילת לתחא צרכאן דלאו אינון צללוהא קלקין ונתחא
לנעילת עד דנעו גו סכורא דלא נהיר ונתערי לנעילת צחוקשא
לססוא סכורא דלא נהיר צהסוא צרכה וקלקא אתערו לנעילת עד
דנעו לכרסייה עלנא עקורא דכל סין כדן נספי וססוא
עקורא עלנא צרכאן אסרנין ואערעו אלין צאלין ונסקי אלין
לאלין ואחאן ושריין לריש לדיק לארקא לתחא וכד נסחין
אתצרכאן אצפון וצגין וכל שרגין דלסון ורזא דאלין צרכאן
לאתערעא ונעילת לתחא צרזא דא :

ברוך

דא רזא דעקורא עלנא ונכלא לארקא ולאחמטחא

ולאחמטחא כל צוליתין ואיסו צרוך חדיר דלא פסקין
מינווי ונתחאן סירוחא לאקרי עלנא דסאי ואיסו קלס ססמיס
דססוא קלס עלנא איסו צגין דסאי קלס כנוונא דא לתחא
ואיסו עלנא תחאס ואקרי אוף סכי צרוך לקבל תחאי לארקא
לתחא ולאחמטחא ונתחא לנעילת צצרכאן דללוהא וצרוך קדמאס
אקרי סכא צרזא דסכמחא עלנא דאמלי לססוא אחר צמד
סציל דקיק דאמיל צים :

אתה

לצמר סארי לאתגלייה דסא סאי צרוך סמיס איסו
וצגין כד אקרי צארה סמיס צרוך מקורא עלנא דלא
אתגלייה תחא סרוהא לאתגלייה לצר וצגין כד אקרי תחא ועאן
איסו דא רזא דיעינא ואקרי כסן לגבי פסוא אחר ורזא דא תחא
כסן לעולם מאן כסן לססוא עולם תחא ודא איסו יעניא עלנא
דסא אסתכח לאתגלייה **יהוה** דא רזא דאמלעיתא רזא
דמסמטחא צכל סערין :

אלהינו

דא סטורא דמאלל דכליל ציניכא ויוניכא צים
ואתכלילו דא צדא למסוי מד ועד סכא אפסקרו
צרכאן דכיון דאלין אתצרכן בולסו דלתחא אתצרכן לצמר דאינון
אתצרכן ונעלי צרכאן לגרמייסו אתסדרו כלילין כמד לססוא
מקורא דאינון לא יכלין לאתסדרא לגבי ססוא אחר עד דאתצרכן
כיון דאתצרכן צקדושיהא אתסדרו ועאלין לגבי ססוא אחר לנעילת
צרכאן יתיין אתרכין לארקא לתחא ועד דאינון אתצרכאן לא
עאלין ולא תאצין לגבים ורזא דא ולא יראו פני ריקס וכד חצין
לגבים ססוא אחר ועאלין חונן כדן אקרי פסוא אחר :

מדך

ועלך לא אתקרי צר כד אינון ונתקריין לגבים
מתצרכן ומלכא אימתי אקרי ונלך כד צצרכנוי חתיין
לגבים עתידין ומסתפקן צכל מם דאלעריכו צלא ספרינא כדן
איסו ונלך ונלך לתחא כד אלין מעטרין לים צסוקא צעטרין
קדישין וסכא אקרי ונלך ומאן איסו סעולם אחר קדסנו ולאנו
וצגין דאיסו עלנא דלא אתגלייה לצר ואיסו סמיס קרי לים

סכי צאורח קמים ועל דא לא אקרי חלה צאורח קמים ולעולי
יניכא חתם כחם דחתער ועל דא כסן כפוף לגבי הסוה חתם
צרישא וצקופא ועלמא חתם כד חתקטק ליוניס וחתדצק
ציס קרי עתמא לעילא צרוך ולא אקרי צרוך צר צרוח דעקורח
דחתדצק צהדיס ועייל ציס וזמלי ליה חתם חוה דסכוה כסן
לחתדצקא צהדיס ועל דא צללוחא צר נס כורע צצרוך דליסו
עלמא כפוף לגבי עילא ודא ליסו סטורא צין צרוך דללוחא
וצין צרוך דסאר צככאן וכולא צרוח עלמא ליסו לחרקא צככאן
לכל עלמין צרוך דללוחא צר נס כורע ציס צצרכוי וגמין רישא
צחמס צגין דחתם אקרי חתם ועל דא כסן נעיל . חלק צראש
ואיסו חתם חדיק וצגין כך כריעס צצרוך וגמיוו דרישא צחמס
וכסן צכל חתם דאקרי חתם גסין צללוחא נלך צמר דגמין חו
לא זקף עאי טענא קודשא צרף סוה חמר לה נסיכא זילי
אזיכרי גרנך ומו לא זקפא וצגין דא צככא דצנ נס צרוך
לקודשא צרוך כוה חתער לחרקא צככאן ועילא לעלמין כולסו
כוה דחתער זכאן חינו יסחאל צעלמא דין וצעלמא דחאי כסיב
כי חתם חזינו כי חנרפס וגוונר חנין לזנכא דחאי חמרין
ליה לילחק וכוז צגין דסמחאל חתכליל ציניכא חבל יניכא ענא
לן דאקרי חב דחתיב ויסינשו לו לחב ולכסן חקף על גב דלעילא
אקרי חב וספילו לכסורא דלח נסיב צעמא דחתדצק ציניכא
אקרי חפס כחם דחח חנר חתם סי חזינו גוחלכו וגוונר :

ואחר כך יצלה דברו בתפלה זאת פשוטה .

אנא האל העושה ותיוצר והבורא והמאציל
עולמות העליונים וכצורתם וכצביונם בראת
דוגמתן על הארץ מתחת כדם בחכמה עשית
עליונים למעלה ותחתונים למטה לחבראת האהל
להיות אחד ואיגנות ודשאים מן האדמה הצמחת

בקומתם וכצביונם של מעלה להודיע לבני אדם
חכמה ותבונה בהמה להשיג בנעלמים ופקדת
עליהם במשמרת מלאכי הקדושים הממונים
והמשטרים להגדילם ולהצמיחם ועלימו תטוף
שפע וכח מדותיה העליונות ועש פרי תבואה וכל
עין פרי עושה פרי למינו ומפרי מעשיך תשבע
הארץ לאכול מפריה ולשבע מטובה להחיות בהם
נפש כל חי מן הכח הרוחני אשר בהן מפרי פי
מלאכי הקדושים הנוטרים את פריו וממנו פריך
נמצא שכר פרי הבטן להחיות ולזון את הגוף
והיה פריו למאכל ועליו לתרופה וזה היום תחלת
מעשיך להחניטה ולחדשה איש יביא בפריו עושה
פרי למינהו כי כן ימלאו ימי החנוטים לפירות
האילן העליון עץ החיים אשר בתוך הגן ועשה
פרי למעלה : ויהי רצון מלפניך יי אלהינו וארחי
אבותינו שבכח סגולת אכילת הפרות שנאכל
ונברך עליון עתה ואשר נהגה בסוד שרשהין
העליונים אשר המה תלויים בם להשפיע עליהן
שפע רצון ברכה ונרבה וגם הממונים והמשטרים
עליהן יתמלאו מעוז שפע הודן לשיב שנית
להגדילם ולהצמיחם מראשית השנה ועד אחרית
השנה לטובה ולברכה לחיים טובים ולשלום וקיים
לנו את הדבר שהבטחתנו על ידי מלאכי הרוך

וְגַעַרְתִּי לָכֶם בְּאוֹכַל וְלֹא יִשְׁתִּית לָכֶם אֶת פְּרֵי
הָאֲדָמָה וְלֹא תִשְׁכַּל לָכֶם הַגֶּפֶן בַּשָּׂדֶה אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת הַשְּׁקִיפָה מִמַּעַן קִדְשִׁיךָ מִן הַשָּׁמַיִם וּבִרְךָ
עָלֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וּלְבִרְכָה תִּשְׁתַּיְתְּהוּ
בְּרִכּוֹת לְעֲדַתְחַדְהוּ בִשְׂמִיחָה אֶת פְּנֵיהֶ וְנִתְּנָה הָאָרֶץ
יְבוּלָה וְעֵץ הַשָּׂדֶה יִתֵּן פְּרִיָו וְעַלֵיהֶם תֵּבֵא בְרִכַּת
טוֹב לְהִתְבָּרֵךְ פִּירוֹתֶיהָ בְּמַעֲיָנו אַחַר הַמַּרְבֵּה וְאַחַר
הַמַּמְעִיט גַּם בְּרִכּוֹת יַעֲטֶה בְּכִרְיָאוֹת חַגּוּף שֵׁם יַצִּיחַ
יְהוָה אֶת חֲבִרְכָה חַיִּים עַד הָעוֹלָם וְעוֹז הַדָּר
הַבְּרִכּוֹת בְּאַכִּילַת חַפִּירוֹת יִהְיוּ לְמֵאוֹרוֹת בְּמַעֲיָן
הַבְּרִכּוֹת צְדִיק חַי הָעוֹלָמִים וְנִרְאָתָה הַקִּשְׁתׁ שֵׁשׁ
וּמִתְפָּאֵר בְּגוֹזְנֵי שָׁלוֹם וּמִשֵּׁם יוֹשִׁפֵּעַ עָלֵינוּ שִׁפְעַ רְצוֹן
וְרַחֲמִים לְטַחֹל וּלְמַלּוֹחַ עוֹנוֹתֵינוּ וְאַשְׁמַתֵּינוּ אֲשֶׁר
נִזְאַלְנוּ וְאַשֶׁר חָטְאנוּ וְהֵינּוּ מְרִשִׁיעֵי בְרִית וּפְגַמְנוּ
בְּפְרֵי צְדִיק חַי הָעוֹלָמִים וּמִנְעַנו רְבִיבֵי הַשְּׁפַעְתּוֹ
וְנִשְׁחַתּוּ כָּל מְקוֹרוֹת וַיִּשׁוּב עִתָּה הַכֹּל לְאַיְתָנוּ
הֵרֵאשׁוּן וְתִשָּׁב בְּאַיְתָן קִשְׁתּוֹ כִּי אֲתָה תְּבָרֵךְ צְדִיק
יְהוָה בְּצִנְה רְצוֹן תַּעֲטְרֶהוּ :

וְכָל הַנִּיצוֹצוֹת שֶׁנִּתְפָּרוּ עַל יְדֵינוּ אוֹ עַל יְדֵי
אֲבוֹתֵינוּ וּבְעוֹן אָדָם הֵרֵאשׁוּן אֲשֶׁר חָטָא
בְּפִירוֹת הָאֵילָן עִתָּה יִשׁוּבוּ לְהַחֲכִיל בְּעוֹז הַדָּר
עַץ הַחַיִּים וַיּוֹסֶר מֵהֶם כָּל רַע בְּכַח שְׂמֵךְ הַגְּדוֹל
הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק חֵיל בְּלַע וַיִּקְיָאנוּ וַיִּשׁוּב הַכֹּל לְאַיְתָנוּ

הֵרֵאשׁוּן וְלֹא יִדַּח מִמֶּנּוּ נִדַּח כִּי אֲתָה יְהוָה לְבַרְךָ
מִקְבֹּץ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל : וּבְכֵן אֶת צִמְח דוֹד עֲבִדְךָ
מִהֲרָה תַצְמִיחַ וּקְרָנוּ תִרְוֹם בִּישְׁעֶתְךָ וַיִּד יְהוָה עַל
כָּל הָעוֹלָם כִּי לֹא תַחַת הַנְּעוּצִין יַעֲלֶה בְרוּשׁ וְתַחַת
הַסְּרַפָּד יַעֲלֶה הָרֵם וְהִיָּה לִיהוָה לִישֵׁם לְאוֹת עוֹלָם
לֹא יִכְרַת וַיְהִי פֶסֶת בַּר בְּאָרֶץ בְּרֵאשׁ הַרִים יִרְעֵשׁ
בְּלִבְנוֹן פְּרִיָו וַיִּצְיָצוּ מַעִיר כַּעֲשֵׂב הָאָרֶץ אוֹ יִרְנְנוּ עֲצֵי
הַיַּעַר וְעֵץ הַשָּׂדֶה נִשְׂא עֲנָף וַעֲשֵׂה פְרֵי דְבַר יוֹם
בְּיוֹמוֹ וְלִקְחַת מִרְאִשִׁית כָּל פְּרֵי הָאֲדָמָה לְהַבְיֵא
בְּכוֹרִים לְפָנֶי מִזְבֵּחַ יְהוָה בְּהַלֵּל וְתוֹרוֹת לִיהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל יְשׁוּשִׁים מִדְּבַר וְצִיָּה
וְתַגְּל עֲרֵבָה וְתַפְרַח כַּחֲבַצְלַת פְּרוּחַ תַּפְרַח וְתַגְּל
אַף נִילָה וְרִגְנָן כְּבוֹד הַבְּגוֹן נִיתֵן לַהֲדָר הַכְּרִמָּל
וְהַשְּׂרוֹן הַמָּה יִרְאוּ כְבוֹד יְהוָה הַדָּר אֵהִינוּ בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ אָמֵן עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֵךְ עֲשֵׂה לְמַעַן חֲסִדְךָ
עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנִיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ יְהִי לְרְצוֹן
אָמְרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְנִזְאַלֵי : וַיְהִי
נֹעֵם יְהוָה אֵהִינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ :

ושוב אחר העתר עתר זאת יצחך דברו במעשה ספר
תקוני הפירות כסדר זה :

חמה יעשה ממנו תבטל או יביא פת הבאה בכסנין לאחר הפעולה
והיגה בזהר פי בלק דף קפ"ט ע"ב וז"ל :

הסוף ינוקא ואמר וסיה זאכלכם ואלהם הארץ
 חריונו חרונה ליה קרא דא על עונות החנופה והוא
 נואי חנופה אי בגין דאכיף ליה כהנה לעילא איהו חנופה נואי
 אכפה לן אי אכיף אי מואיך אללא ודאי אלטרדיך לארמא לם
 לעילא וסייכו חרונה ואעיב דררטיין חרי נועאם וסיה הוא אכל
 חנופה נואי הוא דא ארמוחה הוא דא חנופה סכא אי חסידי
 קדישין נוארי דרועתין לא שמשחון לרבי שמועיה חסידא דאי לאו
 חלדעו חנופה נואי היא חנה נואי היא שעררה נואי היא חנופה
 דקאמרינן סייכו חמיו פ"ס ורזא דיליה חנו כבוד ליה אלהיכס
 דהא פה עלאה סייכו כבוד דבעינן למהכ ליה לקדשא צריך
 הוא ועל דא אצעי לן לארמא לעילא לאחזאה דיליה אן יסבין
 לסאי פה דלית טבחא ללולכא עילאם אללא כד ישראל מוקרי
 ליה ויסבי ליה ללולכא כבוד ודא הוא חמיו פ"ס חמיו כב"ד
 וארמא איהו ודאי קרא דשרינן ציה וסיה זאכלכם ואלהם
 הארץ וכי לחם הארץ שעררה איהו לאו סכי ואנן שעררה
 נוקרבינן בגין דשעררה קדושה לשאר כהנא דעלמא שעררה
 איהו שערר הו דהא אחר ידיע הוא צשיעורא דס"א חנה
 שקודה זאולעיתא דלית מולקא לקטר אחרא דהובא חנון אללא
 חנה צרהה דוחתחטא לקמיה אצוה ועבד לה רעותה ונאי חנה
 כללל דכ"ז אחרון אור רבי אלעזר אף על גב דהוה לן למשמע
 סכא איה לן לעיוור ולדרכא קשהא אור הסוא ינוקא פא
 נגינא לקבל גירא אור רבי אלעזר ודאי חנה סכי קרינן לה
 אכל חמיון צשצעים כלפו דלית צהו ח"ט וצה איה ח"ט וקרינן
 חמ"ס אור הסוא ינוקא ודאי סכי הוא דהאי פ"ט שריא סמיד
 לה צהו צשצעים לא סוה אחרון אלין דקא אהו נקטרא דקדושה
 אכל לגבה שריא ואי צעי לאפקא חרבא ותימא אמאי נקעם
 אחרון אלין סהיא צרהה אללא אי חכדע חנה דאדם האי
 דאמרו חנה סוה חכדע הא ואלילא דא כד נלח כלל קטרא
 דעוב נקיט לכל קטרא אחרא ובסייא ליה חזרייה קדוהי

פרישו ואלה דא וסרו לה נרטיק חנה פתס אהו צהראי ואמרו
 חנה נועם אהא יסעיוו ופריס לם דכתיב ונחמהם כי לא
 הקרב אליך ועל כן נקודה זאולעיתא דלא יסא שפלה דאילו
 נקודה לא סוי שפלה לסוי וחלופא צין עיה לחמיו חזירו
 לקטרא אחרא צרינו דמלה אחרון סצרייא דלא שמשחון לרבי
 שמועיה חסידא אחרון דשמשח זיני דגן לא איה מולקא לקטר
 אחרא ולאו סכי דהא כל נה דאחצלי זארעא לקטרא אחרא
 איה ציה מולקא ונאן מולקא איה ליה נון דחלדעו רוח
 דכתיב לא כן חשעיים כי אס כמוץ אשך חלדעו רוח ודא הוא
 רוחא דקדושה וכתיב כי רוח עזרה צו ואינינו בגין דרום
 קודשא וחמיו ליה בכל קטרינן דעלמא דלא ישתכח דא צנוקא
 דכורא נואי הוא סגן ונוץ ותצן כהדא אליון ועל דא פטור
 נועשך דלית לטון מולקא צקדושה ס' דגן צנקיו בלא נון ותצן
 ח"ט דכר ונוקצא נון ותצן ס' צנקיו דדגן ועל דא עלינו
 דאילנא חנה איהו ואלילא דחנה ציה אדם דחאשון חנה סוה
 דכלא איהו צרוז וצמלה דחנה חווס רבי אלעזר ותווסו חזרייא
 אור רבי אלעזר ודאי סכי הוא אור הסוא ינוקא סכי הוא
 ודאי קרא דשרינן ציה דהא שעררה אקדים לעייה לעלמא ואיהו
 מחקן למיכלל דבעירא פתס ואיהו . הוא דאלף סכים דנגדליון
 צכל יועא וסיה אכלל לון ואקרי לחם חרונה נייכלא דהסוא
 חרונה ואחקליו צליליא דהא כתיב וצא השמש ועסר ואחר
 יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא מן הקדשים דהא חרונה מן
 הקדשים ולא קדשים דהא קדש סתם לא אקרי חרונה דחומר
 צקדש מצחרונה סגן ארעא קדישא צרשות דקודשא צריך
 הוא סוה וסרו אחרא לא עאל חנון סיד אבדיקה ארעא אי
 קיימת צמסימנחא וצא אחרת צרשות אחרא צקרינו דחרונה
 דא דשעררה כגוונא דרוז דקוטס אור רבי אבא ודאי סיכא
 דסרבה לגבך אור הסוא ינוקא ודאי אחרתא צמגן ולנה
 לאגבא ויכיה :

ויברך כל אחד עליו

(זית יבנה בוהר פ' פנחס דף רמ"ו ע"א וו"ל :)

בלולה

צמון כחית צמון צמון צמון דנגיד ונסיק
מלעילא אמר רבי שמעון יארת אמרת אצל מאי
כחית חלל רזא עלאה איבו דכיון דאיבו מאי כחית חלל
רזא הוא דקא רמיז לטעמא צוקא לאנגלא לבבא שמון כחית
כדקא יארת לס לא הוי חלל כחית לאסקא מוחסין דאינון
שייפין גופא ולאמסכא הסוא נגידו מלעילא בכל שייפא
ושייפא ולדיק איסודכחית כחיתין ואסיק מכל אינון שייפין עלאין
דאינון זיתין קדישין משח רבו בהיאובתא שלים לבגי נוקציה
ואי לא כחית לא יסוק הסוא עטמא חלל בלא חיאובתא
דשייפין והסוא נגידו לא אחתני מיניה נוקצא ולא הוי כדקא
יארת עד דתחא בלולה מיניה מכל שייפין ועל דא בלולה
צמון כחית לאתסכא מיניה :

וברעיא מהימנא סה וו"ל :

אמר

רעיא מהימנא בולכא קדישא כמה מהיקין מילך
ודאי אחמר הבא בלולה צמון כחית ואחמר הסה
צאורייתא דבעל פה בלולה צמקרא צמקרא חלמוד ועוד איח
רזא חתינא בלולה צמון כחית ודאי לאו אורייתא איסי בלולה
חלל למאן דקביל כמה נכחשין בגינה כמה דאוקמוס מארי
נחתי לית אורייתא מתקיימת חלל צמי טמיות גמיות עלס
ועוד אמרו צמון שאתה נכחה רגליך נמדיתה למדינה תזכה
לכחות פני שכינס ועוד בלולה צמון כחית דא הסוא דמקיים
פה צמלח חאלל ומיס צמקורה השתה ועוד בלולה צמון כחית
הדא הוא דכתיב וסוא נחולל מפשעינו נדוכא מעוונותינו
ועוד בלולה צמון כחית דא לדיק חי עליון דנגין שייפין קדישין
דאינון פרוין כוחים ומוחא עלאה דאינון חד עטרון לקבל
ו ושי עטרונים ו ו שלמה עטרונים ו ו ואינון עטרון
לכבש ושי עטרונים לחיל ושלמה עטרונים לפי רזא דמלח

אמרו צמקורה חין עיפס יודתה נלמעלס שאין עולין כנבדס
עפיים ואינון צמח דא ו ו ו ר ומיזו דלסון לקבל חלח מוחין
חד מוח סזכרון תכיינא מוח סמחטבס חליחאס מוח
הדמיון הדמיון והזכרון סלקין ון לבא פומטצית כחחא על לבא
ועקבלין לס עלייסו צמלכא צגין דסאי חלס דאיבו מחטבס
דכתיב ושלטי על חילא חליחאס ונסיח עלס לבגי חרין חיון
ופחחין גדייפו לקבלי לס כגון חולס על ליי חחעציד קבולתא
ודא כחר עליון על חכמה וזינא עטרון ושי עטרונים רמיזין
לחלח חיון דמרכבתא עלאה דאינון גדולה גזרה שפארת שלמה
עטרונים רמיזין לכלח סוד יסוד מרכבת פומטבס רביעית ספין
דא מלכות קדישא ה' רביעאס מן סס יסיוס דאיבו חרצב
חכמי חלס :

ויברך עליו א' מן המסובין הוא לבדו ויכין צדורף יהודה פטומס :

תמרים יבנה בוהר פרשת ויקרא דף י"ו ע"א וו"ל :

רבי

חבא הוה יתיב קמיה דרבי שמעון עלא רבי אלעזר
כתיב אמר רבי שמעון כתיב לדיק כחמר יפרח וגו' מאי
לדיק כחמר דסא מכל חילי עלווא לית דומעכב לאפרחא כמו
חמר דקליק לשצטין סכין מאי טעמא כחמר חלל חף על גב
דקרא חסיד חצרייא כולסו לא צעו לבגלא חצל לדיק כחמר
יפרח על גלותא דצבל אחמר דסא לא חצת שכינתא לאתרהא
חלל צקוף שצטין סכין הדא הוא דכתיב לפי מלחא לבצל
שצטיס טנה חסקוד חחכס ודא הוא לדיק כחמר יפרח דקליק
דכר ונוקצא לעי סכין לדיק דא קדשא צריך הוא הדא הוא
דכתיב כי לדיק ה' לדקות חבצ וחתיב ה' סלדיק וחתיב אמרו
לדיק כי טוב כאלו בלצנון יגנא ועו חרו דא קציה דכתיב
צחור כחמים דיחייב על כרסיא דיעקב סלימא בלצנון יגנא
בלצנון ודאי ודא הוא עדן דלעילא עליה כתיב עין לא ראתה
חלסיס זולתך וסאי חרו צהסוא חחר עלאה יגנא ודא בגלוחא
צחראס הוא כסאי חרו דחעכב לקלקא ומשעמא דקליק עד

דקאים צקיומים הוא יונא וסירוסא דיונא אחרינא עד דעביד
לל בנהורא דיונא וארו לא סליק אלא בעדונא דיונא כד"א
כארום עלי מים כך ארו בלצנון יגא ומהמן נפיק ונבועא ונהרא
דע"א לאשקאס וארו לא קשא צריך הוא דכתיב צהור כארום
שחולים צבים ה' לזמא דלכלא משיאם צהלות ציה אלהינו
יפריחו צחסיית הממים עוד יוצון צביס צסהוא יונא דיסתכח
עלמא חרוצ דטיס ורענסיס יהיו לצחר דכתיב סממיס הדדסיס
וסארץ סחדשא וכדין ישמח ה' בצעשיו כתיב וכל כך לעס
לסגיד כי ישר ה' לורי ולא עולמס צו :

ויברך עליו א' מן המעובין שלא אכל מן הראשון וכן על זה הדרך יעשו בסאר
הפירות כדי לברך וכוון ברוך ירהרו בכולן :

ג' הנה צוהר פרשת ושב דף קנ"ב ע"א ח"ל

ובגוף שלשם טריגים אנר יוקף הא ודאי צקורה דהדום צשלימו
איוס . ואי עעמא צגין דהאי גפן על כנסת ישראל אחזי
ליס ואחצטר יוקף צסאי וצגסן שלשם טריגיס אלין לינון סלתא דרגין
עלאין דנפקי מסיי גפן כהני לויי וישראל וסיא כפורחת עלתס
כלס דהא צגינסון סלקא כנסת ישראל ואחצרכת מעס וכלכא
עלאס הצבילי אשכלותיס ענציס אלין לינון לדיקיא דעלמא דלינון
בענציס מצשלין כדקא חזי . דצר אחר הצבילי אשכלותיס ענציס
לא הוא יין לאחנטייר צענצייסו מעשית ימי צראשית עד סכל
אחצצר יוקף צהלעיס מכלן ולסלאס חלמא איוס דליס צגין דאיוס
חלמין ליס ולאחרון . ואקח את הענציס דאיוס ליס לגרמייס
סכין האי מאן דחזי ענצין חורדין צהלמא סימן יסס לו . אוכמי
לא מיי צגין דאיוס רוא דחרין דרגין ידיעיין לינון אוכמי וסורי
סאי איוס עז והאי איוס דלא עז וכולסו ענציס צרא דמסמנותא
חליין ועל לא ונחפרסן צכממתא סן לעז סן לציש אלין לריכין
דחמי ואלין אסגנותא דחמיי . תא חזי אדם סראי אנתחיס סמטס
ליס ענציס וגרימת ליס מותס וכל ישראל ולכל עלמא נח אחא להני
ענצין ולא אשכער כדקא יאות ויה כתיב וישת ון סיי ויכר והגל

צהור אסלס צה"א צני אסרון סמו סמרא מניסו וקריצו קרצכא
צססוא סמרא ומרו וסא אסמור וצגין כך כתיב ענצמו ענצני
ראש אשכלות מרות למו . צגין דלינון ענצין גרמו סאי חמא
ענצין דלינון ענצין צססוא כס דקא סלקין כייסא וריסא צלרגין
שלימין כדקא יאות :

ואח"ך בפרשת נשא דף קכ"ז ע"א ח"ל :

מ"י ושכר יזיר חומץ יין וגוי סכא אית לאסככלא כיון דאסיר
ליס סמרא . ענציס לעמ דהא צכסי כתיב יין ושכר אל

סספ וכו' יכול ענציס נמי לא צענציס סרי סכל לכזיר מאי עעמא
אסר ליס ענציס אלא עוצדא לא ועלמא לא רוא עלמא הוא
לאספרשא ון דיכא צכלא וסא ידיע ססוא אילנא דחצ ציס אדם
קדמאס ענציס סור ודא סוא רוא דעלמא דהא יין וסכר וענציס
מסערס מד אחאסרו יין לעילא ואוקמוס סכר לסמלא דהא סכר
מיינ נפקא ענציס דכניס כולסו לגוויסו ודא סוא אילנא דחצ
ציה אדם קדמאס צגין כך כלא צמד סערס אחאמד ואי סיעא
דהאי כזיר צציק מועסמנותא עלמא לאו סכי אלא לא אחזי ציה
עוצדא מסער סואלל כלום . תא חזי דהכי אוליסנא מוספרא
דכצ סמנוכא סבא וסכי סוא כתיב גדל פרע סער ראשו צעי
דיחרצי סער רישיס ודיקניס ויחפריש מיינ ושכר וענציס צגין דכלסו
סער סואלל ולא חליין סערס יין אימא עלמא סכרסערס דאסידו
ציה ליואי ונפקי מיינ סלאס ולא חלי סערס וצגין כך כד סליקו
ליואי לסאי אחר צעיין לאעצרא כל סערס דילסון כד"א וסעצירו
חצר על כל צערס ענציס אימא סחאס דכניס יין ושכר לגוס ועל
לא חפרס וכל סער סואלל לא לאסחאס עוצדא דילסון לגביס
ענציס דא לא חלי סערס ודיקנא דהא נוקצא צעיל לספרס סערס
כד אחי"ל לאודוגא צדכורס וסא דיקנא לא אסתכס צס צגין כך
סלי סערס דרישא ודיקי ורוא דעלמא כזיר אלהיס אקרי ולא כזיר
יסוס פריס מדיכא כלל . תא חזי על לא כתיב וכפר עליו מאשר
סעא על סנפס על נססו לא כתיב אלא על סנפס . ומאי איוס דא

ענבים דלקרי כפס וע"ל כתיב מעט צבין דקטר דילים יין ושכר
סוף וגרע מריס אחר דינא מעט נחאי מעט אף גרע דינא טל סכפס
אי סכי אמאי וכפס עליו צבין דהסתחא קא אחי לאסתחבא צדייכו
ולא נקבלן ליה סני אחרי עד דיוולך צכסנא ויכפר עליס צבין
דאיהו טדי לון לצר צקדויתא כיון דהסתחא אחי לגבייסו צעי
לאסתחבא תקינא דכפרה ויקבלון ליה ודא הוא רזא דעלה ודאי
צכלא ואי חיונא שמשון כויר חלסיס סוס אמאי אשתעט חלא שפיר
סוף וילה דצעל צח אל ככר וסוס ליה לאסתחבא צדידיס כוניה
דאסתחי ליה וסוף דסוס קדיש אערב ססוף קדושה צנת א ככר
ושציק אסתריס דאסתחי לססוף קדושה וצבין כך אשתעט ואיס נחאן
דאמר דליס ליה סולקא צססוף עלמא נחאי טענא צבין דאמר
מעוט גפשי עם פלסתיס ועקר סולקיס צסולקא דפלסתיאי דיומס
כפשיס ענשוין צססוף עלמא כך סוו מוכרי על מירא לך לך
אמרינן כוירא ססור ססור לכרמי לא תקרב וסא אוקעוס סבריא
ליואי עם כתיב צסו וכה מעסה לפס לטורס הזס עליסס ויי סעטא
וסעצירי מער על כל צקס. כיון דעצרי סערא ועצדי כולי סאי
כדין חקרי ליואי פסור ולא קדוש אצל סאי מיר צבין דאסתרט
נחאי סערא חקרי קדוש ולא ססור צבין כך כתיב כל יווי כדר מור
וגוי אשכ יזיר לפי קדוש יסיס וגוי גדל פדע סער רחסו וסוס סא
דכתיב וסער ריטיס כענר נקא דססאי דני לגוונא דלעילא א"כ
יסודס צעערי נצט אססענודע דאיהו קדישא דכתיב קולותיו
חללילס חני ר"ש אלעלל ידעי צני נשא נחאי קאנורי צסאי סערא
וצבזא דיליס ק"א צסני סערי וצסני מילין כוניה דאיהו צכו דרזין
אשתענודען למאריסון דכסתתא עלאה עד כאן רזי דאורייתא ונחאן
ולסלאס צחרי תורס ססרה ואסתנס קדש לפי :

ויברך אחד בענבים. ויכוין לידוך **יהודה** וישחו כוס יין כולו

לצן ויכוינו צסס ע"כ **יוד הי ויו הי**

תאנה לא כמלא רמו קודו צוכר ולמציני ודע נקל לסספיל
קודס כי סיא צמלכות צקבלס גי מלואי אסיס גיומגי

חמיס וגס סצינס נקדא חלנס כולר חלנס זס וסס סזכס לבינס
כניש סרצ זלסיס. ויכוין לידוך **יהודי** ויסגס צונסנס פדק צי
דמעסרות זס חלנס :

היה עובר בשוק ואמר טלו לכם תאנים אוכלין
ופטורין. לפיכך אם הכניסו לבתיהן
מתקנים ודאי. טלו והכניסו לבתיכם לא יאכלו
מהם עראי לפיכך אם הכניסו לבתיהם אינן מתקנין
אלא דמאי. ב היו יושבין בשער או בחנות ואמר
טלו לכם תאנים אוכלין ופטורין ובעד השער ובעל
החנות חייבין רבי יהודה פטר עד שיחזיר את
פניו או עד שישנה מקום ישיבתו. ג המעלה פירות
מן הגליל ליהודה או עולה לירושלם אוכל אוכל מהם
עד שהוא מגיע למקום שהוא הולך וכן בחזרה
רבי מאיר אומר עד שהוא מגיע למקום השביתה
והרוכלין הפחזירין בעיירות אוכלים עד שמגיעים
למקום הלינה. רבי יהודה אומר הבית הראשון
הוא ביתו : ד פירות שתתמן עד שלא נגמרה
מלאכתן רבי אליעזר אומר מלאכול מהם עראי
וחכמים מתירין חוץ מבלבלת תאנים בבלבלת
התאנים שתתמה רבי שמעון מתיר וחכמים אוסרין :
ה האומר לחבירו הילך איסר זה ותן לי בו חמש
האנים לא יאכל עד שיעשר דברי רבי מאיר רבי
יהודה אומר אוכל אחת אחת ופטור ואם צרף

חייב אָמר רבי יהודה מעשה בגנת ורדים שהיתה
בירושלם והיו תאנים נמכרות משלש ומארבע
באיסר ולא הופרש ממנה תרומה ומעשר מעולם :
ו האומר לחבירו הילך איסר זה בעשר תאנים
שאבור לי בורר ואוכל באשכול שאבור לי מנרגר
ואוכל ברמון שאבור לי פורט ואוכל באבטיח
שאבור לי סופת ואוכל אבל אם אמר לו בעשרים
תאנים אלו בשני אשכולות אלו בשני רמונים אלו
בשני אבטיחים אלו אוכל פדרכו ופטור מפני
שקנה במחור לקרקע : והשובר את הפועל לקצות
עמו בתאנים אמר לו על מנת שאוכל תאנים
אוכל ופטור על מנת שאוכל אני (ובני בתי) או
שאיכל בני בשכרי הוא אוכל ופטור ובנו אוכל
וחייב על מנת שאוכל בשעת הקציעה ולאחר
הקציעה בשעת הקציעה אוכל ופטור ולאחר
הקציעה אוכל וחייב שאינו אוכל מן התורה זה
הקדר האוכל מן התורה פטור ושאינו אוכל מן
התורה חייב : ח היה עושה בקבצים לא יאכל
בקנות שבע בקנות שבע לא יאכל בלבסים אבל
מונע הוא את עצמו עד שמגיע למקום היפות
ואוכל המתחילף עם חבירו זה לאכול וזה לאכול
זה לקצות וזה לקצות זה לאכול וזה לקצות חייב
רבי יהודה אומר המתחילף לאכול חייב ולקצות

מקני המעביר תאנים בפצירו לקצות בניו ובני
ביתו אוכלין ופטורין הפועלים
שעמו בזמן שאין להם עליו מזונות אוכלין ופטורין
אבל אם יש להם עליו מזונות הרי אלו לא
יאכלו :

רמון יסגס בתקופים ריש תיקון צ"ד עד בלבוסין שפיראן ח"ל :

בראשית

יכל שנה . שבתותי חסי לחיל יכל חוקם יכל
צרות כמה ללריך נטירו דצרות ללא יעול לים
צרכו וככחם כגונחל דא לריך צר נט נטירו דצנה ללא לאסקא
נרשות היחיד ויעול צרשות הרבים רשות היחיד איסי סכיתא
דחצו די ואינון יסו"ס וגבשו עשרס יו"ד ס"א ולאו ס"א
רשות הרבים נחש אשת זכרים קס דאל אחר לחיסו קמא"ל
ואיסו כללל דצבעים אומין ואיסו חללה זוכס וצעלס חילול
שנה איסו ובגין דא מאן דאסיק נרשות היחיד לרשות הרבים
סייב סקילס ערוז איסו עוודא דאחלעיתא וציוס מעלעלין
ונצית לצית דאינון סכינס עיללס וחסלס ועלייהו אחוור חס
שבתותי ססנורו ונקדסי סיכלו דא נקדס י"וד חות שנה ללריך
לנערא לים כצח זוגיס דאיסי קדוסס דליס צרכס דליס דעלס
אחוור ויצרך אלסוס חס יוס ססציעי ויקדס אופו ויצרך דא
צרכס ויקדס דא קדוסס ולגבי תרווייהו סוו נספי קדומי
לקדמות כלס וסוו אחורי חסי זמני צואי כלס צואי כלס צהסו
זמכ קול חסן וקול כלס ועוד נקדסי צאות י"וד צגין דליס
קדוסס פסוח ונעשרס ולריך לצרכל לון ולקדס לון צקידוס על
סיין צצנעין חצין דקידוס עס ויכלו כחוסבן יין ולריך לנעיר
סצרי מוכן ואינון דאחורי ועכו לחסי צגין דאחסקרו צאילנל דחסי
לא צל לנל דמיתא ואיסו גסן דחצ ציס אדס הרלי ומד אחר סטס

הוא וחד אמו גפן וכלא קטוב שבע עינין אינון חטוב וטעורה
גפן יתאכס ונמון דת סמון ודבש וסא אחר וליך לאחזרה
עליהו חטוב סא אחר טעורה דאביק ס"א וטעור דליה גפן
קטוב עכבס צרסו אחר ועד יין נסך ואחטבד אילנא דטוב
וכע האנה לקיט חא"י קדס זונתיו קדס דאחטבנו כך לקיט
סא ועלמא קודס זמניס ודא איסו דא זמן דגריס דיווחון
צבי קודס זונתיו סדא סא דכחיז למס יקליף סאלסיס על
קילך וסבל אה ונעסס ידך וסא דמלס לשוא סכחי אה צניכס
וצבין דא לא תסא אה עס ס"א אלסך לשוא רמון צן זמא ציס
סז אכל דצי מארי חיבור אבל קליפתו זכק דקליפס אינון איס
ישראל מוחא ציניסו כן כוונת דא סכינתא איסי סרדס
צגלותא ואיסי מוחא מלבו אגרו קרינן ליה כמס דאמר סלמס
אל גנת אגרו ירדתי ואיסי סכינתא איצא מלגאו סדא סא
דכחיז כל כבודה צת מלך פנימס ממשצליח זסב
לבוסס וקליפין סן כמס רשויות כוכלאין וצצבת מכלס אחטפטת
ואחלצתה צלבוטין ספיראן וכן לריכין ישראל לתתא לאחדסא
צצבת צלבוטין ספיראן .

ויכין לירוף הויה

אתרוג יבגס צווסר פרתס וטפטסיס דך ק"ד ע"צ ה"ל :

פיקודא

צת דא לפציא צכוריס ואצתריס לסתוודות על
סצכוריס ואצתריס לסתוודות על סעעסר ומארי
ונפתיחן נקשין על סעעסר דאי יבא קודס לקיעתו או צת לקיעתו
עטורו כגון אחרו דאחור ציס צאלין סלך אחר סנעסס איס זמן
דאמר אחר ציטול ספירות צאתרו ונקלתו דוונס לאלין ומקלתו
לסצוואס דאינון זרע' דאחור צסון דלאחר לקיעתו עיטורו דאלין
לאו איסו אלא עד אחר גמר ציטולו וצבין דא תקיכו סמוכ' א'
מאחר דציטולו יסס לאסקס סת סרוף אלא מנקוס ססוא מוטעס
וסכי תצוי' צת לקיעתו איסו כציטון סירות , וישראל אינון

ונפתיחן לאלין ולסצוואס דאחור צסון ראשית צכורי אדעתך תציא
צית ס' אלסך . וסכי ראשית גז לאנד ססון לו דאינון ישראל
דאחור צסון ואחן לאחי וסכי ישראל קדס . קדס ישראל לפי ראשית
סצוואסס לאחר לקיעתו מן גלותא עטורו ואחקריאו קדס לפי
וישראל אחקריאו אילנא רצס ומקף ומזון לכלא ציס . ציס
ארייתא דאיסי מזונא לעילא ציס ללותא דאיסי מזונא לתת' (ניא
לעילא) ואפילו מלאכין לית לפון מזונא אלא צישראל דאי לאו
דישראל יחטסקון צאורי' לא סוס נחית לון מזונא וטעורא דארייתא
דאחתיאל לעץ דדא סא דכחיז עץ חיים ס"א למזיקיס צס ולאציא
דאיסי מלות וסכי אורייתא אנתילא לעיא וסכי לאשא ולא סוס
נחית מצי מלעילא וממס דאיסי אשא לא סוס נחית לעילא לצשלא
סירות סאלין אלא צבין ישראל וצבין דא אחר צישראל סחאסס
סנעסס פגיס חין מארי מלות וסגפניס קמד נכו ריח כד פחחין
צחוצותא ועיד אחר צישראל קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך מן
גלותא וצבין דא צאלין דאיסו עץ ססיס צאורייתא צאלין דנעסדלין
צס אזלין צת סנעסס ונעטרין ליס דסריא יו"ד עלייסו דאיסו
סכמיס א' מיו"ד וצס מהכנסין פ"ס דאינון סירות סאלין מאן
אלין ו' אכל סאר עמא אחר לקיעתו מן גלותא עיטורו אינון
לדיקיס דאחור צסון ולקססס לכס ציוס סחאטון פרי עץ סדר
סדר צעוצדיסון דאחידאן צמארי תורס וצמלות אחר לקיעס אזלין
לגצייסו (ולגצי זרעיס דתצוואס ואחר סנעסס אזלין לגצייסו) כאלין
וצבין דא חוקמוס צמקי קידושין קמ"ל דאחרו כירק מס וס דכו
ליגדל על כל מייס וצשעת לקיעתו עיטורו אוף אחרו כמי דכו
ליגדל על כל מייס וכו' ונטעורא דסכמס חין עיס אלא תורס וצאחר
אסרא לעילא וסא דהנן אחרו סוס לאלין צשלקס דרכיס פא אחרו
אחיד חרין קטרין ואחרו איסו דיוקנא דלצא דאחיד לעילא ואחיד
לתתא אחיד לעילא סלצ רואס . אחיד לתתא דצעת כמס דאוקמוס
סלצ יודע דעת איסו אילנא תורס איצא דליס עיינין דאינון
סקודין צסון סלצ רואס :

תפוח יסגה בזוטר פרשת אפסי ופס דף ע"ד ע"א ח"ל .

רבי חייא פתח כהמסו צעלי שיער כן לודי צן הצנים וגו' סאי קרס לוקמוס חזרייא אבל כמה חזיצים כנסת ישראל קמי קדשא בריך הוא לחיסי נשנחה ליה זכאי . הכה איה לאסתכלא אמאי נשנחה ליה בהמסו ולא צולס אחרא או צגוויין או צריסא או צטעמי אבל הואיל וכתיב הפוס ככלי סיא נשנחי ליה צגוויין צריסא וצטעמי וס הפוס הוא אסותא לכלא אוף קדשא בריך הוא אסותא לכלא וס הפוס אשתכח צגוויי כמה לאוקימוס אוף קדשא בריך הוא אשתכח צגוויי עלאין . וס הפוס איה ציה רימא דקיק וכל סאר חילכי אוף קדשא בריך הוא כתיב ציה וריח לו כלצנון . וס הפוס נעמיס מחיקה אוף קדשא בריך הוא כתיב ציה חכו נעמקיס . וקדשא בריך הוא נשנח לה לכנסת ישראל כשושנס . והא אוקימוס מילי אמאי כשושנס והא לחומר עד כאן :

ואמר כך צפרשת האזינו דף כפ"ו ע"ב ח"ל .

רבי יחסק פתח כהמסו צעלי שיער וגו' זכאס סולקסון דישרי וכל עמי עמי דסא כל סאר עמינ אחיסיצו לצרצבן עומן צשלטכותא עליסו וישראל קדישין זכאס סולקסון צעלמא דין וצעלמא לחאי דלא יסב לון קדשא בריך הוא לא לנלחכא ולא לשליעא אחרא אלא הוא אחיד לון לפולקיס . סלא הוא דכתיב כי סלק ס' עמו וכתיב כי יעקב צחר לו יס . כהמסו צעלי שיער וס הפוס נשפיר צגוויי על כל סאר אלכי סקלא . כך קדשא בריך הוא נשפיר ואחרסיס על כל חילין עלאין ותחאין צגין כך ס' לצלות שמו . אורס הוא צכל חילא דלעילא סא חזי קדשא בריך הוא כהמסו לחית ציה חלת צגוויין כנסת ישראל כשושנס

ואון שושנס אמר רבי אבא שושנס קוגס קהס שושנס דאחכיליא צסיה ערפי שושנס דא צגוויי חיוור וסומק וכלא פוא סרין צווי קומק וחיוור סכי כנסת ישראל . קדשא בריך הוא כהמסו כנסת ישראל כשושנס דסכי אמרס כנסת ישראל . סחח המסו עיונחך סחח המסו צאן אחר סיא אלא אלין אצסחין דאמון . רבי יוסי אמר דא יוצלא רבי אבא אמר כלא ספיר אלא אלין אצסן דקאמון אלין אינון גי צוויי דמחצצן בהמסו . רבי יחסק אמר צאן אחר אסתלילת כנסת ישראל כשושנס צאינון נשיקין דכתימוסא דאחדצקת צולכא עילאס נעלמ חרי שושנס כד"א שפסותו שושנס וצגין כך אמרס כ"י יסקי נשסיקות פסו כד"א ועל פיך יסק כל עמי צגין דאחכיליא כשושנס :

ובאן ישחו כולן כוס יין נעט אדום ורצו לצן ויכונו לסס ס"ג **יוד הי ואו הי** ויכוין לירוף **והיה** . **אגו** יסגה בזוטר פרשת ואלס סגות דף ע"ו ע"ב ח"ל

אמר לים ר"ע אמאי דכתיב אל גנת אגוז ירדתי . א"ל סא חזי ססיא גנחא נפסא ועדן דלא סיא סכינתא אגוז דא סיא רחיכא עילאס קדישא דאינון ארבעס רישין דנשרין דנשפירן ונן גנחא כסאי אגוזא דאינון ארבעס רישין קדישין לגו ומאי דאמר ירדתי כמה דתנן ירד פלוני למרכבס אמר לים רבי עקיבא אי סבי סלין לאגוז ירדתי ומאי אל גינת אגוז ירדתי אמר לים נשפס דסיא סצפרא דאגוזא וס אגוזא נעירא וסתימוס וכל סטרוי כך רסיכא דנפסא נענחא סתימוס וכל סטרוי וס אינון ארבעס קרישין די צאגוזא נשפירן צחאי גיכא ונשפירן נסאי גיכא כך רחיכא נשפירן צאחוסא צחווטא צשלימוסא צסלימו ונשפירן כל סד צעצרוי על וס דאחמני סדא סוא דכתיב סוא סקוצב סח כל ארץ ססוילא סוא ססולך קדמת אגוז וכן כולס אמר רבי עקיבא

האי לכלוכא דאיוו בקליפיו דאגוחא למאי רמזא חילא אע"ג
דאורייתא לא גלי לים צפאי גלי חא סזי שקדים מנסון מרינן
ומנסון מתיקן . ורמזא חילא לון חית מארי דדינא קשיא וחית
מארי דשירוחא אכל כל רמזא דגלי צאורייתא חזיקן דדינא סוי
והכי סוף לירעיהו אחזו לים צדינא דכתיב וקל שקד חני רואם
עלי שקד שקדים ממש וכן צמטא אהרון ויגעול שקדים ומן תיבומא
ומש אשתמע דסוף דינא קשיא דכתיב ויסקוד סי על סרעס וכן
שוקד חני על דברי וכן כולם אור ליה רבי עקיבא משמע כל מה
דעבד קדשא צריך הוא למילף מיניה חכמתא סביאה דכתיב כל
פעל סי למעסו . רבי אלעזר אור מסבא דכתיב וירא אלמים
חח כל אשר עשה וסבא טוב מאד וסו מאד למילף מיניה חכמתא
עילאס אור רבי יהודה מאי דכתיב גס חח זה לעומת זה עשה
האלמים . כגוונא דקיעא עבד קדשא צריך הוא צארעא וכלסו
רמזא למאי דלעילא דכד סוס חמי רבי אבא חד חילנא דאיציס
אשתביד עופא דפרכ מיניה סוס צבי ואור חו סו צבי קשא ידעין
למאי דמין סו מוצנן מלבוסיסון עד מצוריסון למאי דאחכטי
סכמא ונסון . כל סכן צפאר מה דעבד קדשא צריך הוא צארעא
כדאור רבי יוקי חילין חיון דאחמי מנסון חכמתא כגון חרובא
דקל פסקופא וכדומה לון כולסו צמד רביצא אחרכצו כל חיון
דעבדין פירין צד ומפוסין חא חדל חיון צד סבילין דאחכטי
כל חיון דלא עבדין פירין וחיון רבצין צד מערבין דחלל דחית
לסו חא צלחודי כגוונא דלעילא ומד יניקא יריקו וכל חד מאיכון
דאיכסוזערי צד מאוזבא מאיא חדל חחילידו כל עשבין דאכעא
דאחמי עליסון רבצין סקיפין צמטיא כל חד וסד חא צלחודי
כגוונא דלעילא ובגין כך כתיב שדך לא חזרע כלאים דכל חד וסד
עאל צלחודי ונפיק צלחודי חדל סוף דכתיב הידעת חוקות סמיס
חם חסיס ומעטרו צארץ וכתיב לכלס צמס יקרא ומה די צכל מה
דצעלמס חא צלחודי ולא צעא קדשא צריך הוא לגלמס לון
ולערצבא לון וקראן צמסון :

ובין לירוק וההי

לוזים או שקדים או ערמונים יסגם צמתי סוסה פקשה וילא
דף קס"א ע"ב חס לטובו :

ויקה

כי יעקב מקל לצנס לח ולח רגוי ומתיחא רעוחא
דעוצדל קערי דמסימניחא קל קלא דקליא אשתר
מעילא לחחא חנן פתיחן עיינין סוינן בגלגל אקמד מעילא
לכמס ספרין קל נעיוותא אשתר אשתרו כיוון דמיינן דסיחא
צאורייתא ולא ידעין ולא מסככלן ולא חמאן אעומין אודינן
כצדין לצבא כיוון ולא ידעין אורייתא קיימא קמייסו ולא
מסגיטין ולא ידעין צמס עסככלן סמאן ולא חמאן אורייתא
דמאח קלין אסככלו מפשינ פסחו עיינין ומכדעו ליה מאן דיסגח
וליה מאן דיכין אודינא עד מה ססוון צגו מסוכא דרעווייכו
אסככלו למנדע ויסגלי לכון כסורא דכסיר צממא דיעקב שלימא
מגו עאקו דארעא ורשו אחרא צגו דרגין כוכרין דחס לכולסו
וצריר חולך עדציה ואחכתיס כסורא מגו מסוכא חכונת' מגו
מפשוט' ואוקיר ליה למאריה כד סוס קאים צגו רשותא דא
זר עי"ד כתיב לא עתס יצוש יעקב ולא עתס פכיו יסורו :

תוספתא

קוערל דקוערל דכייס סוס קליק לגו לגו
עד לא אשתכח אחר ציה מוחצס ססוף אחר
לאו אחר לאו אשתכח לעילא וחחא מכלא אסאביד אצדין סוי
מכלא אצדון דכורה סמא"ל דנפק מהחוכא דתיקפא דילסא
אצדון ומס נוקצא דיליס כחש קעמאס חשת זנוינא דכאצ
פגליס יורדות מוח וחלין חרין אצדון ומוח סמעי חוקפא דסורמנו
דמכלא חא וקערא סתימאס עללס אסאבידת מכלא אסאבידת
מנעיוון וסרסורין ח"ס עמירא עילמס מכלא מיניה נפק חת י"ד
נקודס עילמס מסאי נקודס עילמס נפק כלל אמשיד ואסיק ס"א
חמא עילמס דאסקי לכלל מסאי נפיק וי"ו חא דסית דאמיד
לכל ספרין דאיוו מקל לצנס לח ולח ועמון חרין דרועין אסידן

ציה חלין נסקין ואחידו צה"א החאה לפצרה משכני כחד ולמה
חד כדן חליקר נוכינן סוה חד וסיוורא חגליף על גווינן וקלין
על גווינן כולסו דחא סורא דכתיב נחשוף הלצן וכדן חקרי ה'
חד ושנו אחד וכדן. ה' רועי לא חסר. וכתיב בלחית דחא
ירבילמי על נוי ונחוחות ינסלמי כפשי ישובצ וכו' ויקח לו יעקב צרי
ליה לחולקיס לעבדים וקל לצנא לח קטרא דיוניא גוון חזור
קטרא חיסו דוייס ולוו דא קטרא דשמאלא קומקי כוורדא ועמון
כליל דא דלא וכולשו אחיד יוניא חיוורא כגוויס וקלקא צהו
דכתיב נחשוף הלצן. ואף על גב דאחיד לחין קטרין נטל
ונטע חולקיס לקטרי יוניא וחגליף בכלא צהאי קטרא וצחאי
קטרא כדן חקרי בצר פליס בכלא עד כאן :

וביבי צירוף ויהה

הרובין (ברנב) יגה בר"מ פרשת עתה דף ר"ח ע"ב ו"ל

קם צולינא קדישא ואמר על דא כתיב קייתי איש את ה' דחזא
ליה צרה"ק דעחידין צנוי לניחצ בלשכת הגזית ואוף הכי
רבי אלעזר צן פדה דפוס דחיקא ליה טעמא דלא סוס ליה לא
קצ חרובין מערב צצה לערב צצה. כנו רבי סנינא אחאי חאי
צחר דסוס צח קול נפקת ואוונת כל סעולס כולו אינו יזון לא
צצביל חנינא צרי. וחנינא צרי וכו' אללא חיסו גריס קודס דחרב
ק"צ ון"י דחיסו יצ"ק אוף הכי לא סוס ליה אללא קצ חרובין
דחא"י חיסו יחיד וניינא חסיא כציעו לרוא צ' דחיסו צרכס וחיאי
קדס וניינא חקדס ק' דחיסו קדס. ורבי אלעזר צן פדה גריס
למחי חרובין ויינא ק"צ דחיסו קדושה צרכס אוף הכי לא סוס
ליה אללא קצ חרובין אוף הכי חיוצ צן יצנא סוס וצגין דא חטעכס
על מס דחיעו לו כצר ואינן דלא ידעי רזא דא חמרי צני חיי
ונחויי לאו צוכוחא חליא ונילחא אללא צוולא חליא חילחא וסא
חזיקן לאצברס דחא צווליס דלא סוס עחיד למחי ליה צרא
וקודשא צריק סוא חסיק ליה לצנא כצתיב ויולא חומו סחולא

ואמר הצט וגוי ואוקמוס דאמר ליה לא מאלמגנינות סלך
וסעלמו למעלה נחכוכים ואמר לו הצט נא סמיונא וספור
סכוכים עד סכא ויילן דרצנן ולריך לפרשא לון צדך נסחר חא
חזי כל צריין דעלמא קידס דחסייבא חורייתא לישראל סו חליין
צוולא וספירו צני חיי ונחויי חבל צחר דחסייבא חורייתא לישראל
חסיק לון נחויבא דכוכביא ונחויי ודא חוליפנא נחצברס צגין
דסוו עחדין צנוי לקצלה ס"א נחצברס דחיסו חנשא חוונסי
סוכה דחמור צה חלה חולדות סמיוס וסאכץ כסצראס צה"א
צראס חמר לאצברס צגין חאי ס"א דחחוספת צמוך סמיוס
חחחיד וכל כוכביא ונחויי דחסיין ציה ולא עור אללא דחמור צה
ס"א לכס זרע וזרעס צה"א כי צילחק יקרא לך זרע. וצג"ד כל
מאן דחשדל צאורייתא צעיל וייניס חיוצא דכוכביא ונחויי חאי
חוליף ליה כדי לקיימא סקודסא וחי לא כחילו לא חש"דל צה
וגל צעיל וייניס חיוצא דכוכביא ונחויי כל סכן עמי סאכץ דחיסין
אחחלן לצעירא ואוקמוס עלייסו חורו סוכב עס כל צמנא דלא
חצנעלון נכסון חיוצא דכוכביא ונחויי דא חנוס כחליר ימיו כליץ
סדס סן ילץ. ואחמור ציה נער סיימי גס זקנתי ולבשר יסוב
לימיו עלוגיו דחילנא דחחקיליו עכסין עחיקין דלייס ולנחו
כמלקדוין צשרשוי חסדרו צעלמא כמלקדוין ויחו סצין ואחסדרו
לסאי עלמא עולמין וסיינו רזא דמחדס קודשא צריק סוא צכל
יוס חמירעמי צראש' דחחין חלף צכל יועא ומחדסין חלף צכל יועא
ויין יסמח לצצ חנוס דא יינא דחורייתא דחכי סליק וין צחוסצו
ק"ד ונח ויין לריך למחי סחיס וחסיס דלא ינסך ליה גוי לע"ז
חוף סכי לריך למחי סוד דחורייתא וכל רזין דליס סחיס וחסיס
ולא חשתקין אללא לירחיו ולאו נוגנא עבדין כמס סקודין ציין
ונצרכין ליה לקודשא צריק סוא ויין חיס ליה חרי גווינן חור
וקומק דינא ונחויי וסיינו צי"ס חוספת ציין כגוונס דשונס חורא
וקומקא סוור וקטרא דיעינא קומק וקטרא דקעאלא ומחי לצצ
חנוס. לצ היה ליה למיור אללא חיס לצ חסור לצצ חיסין

פרי עץ הדר

ל"ב אלהים דעובדא דבראשית צי דבראשית לי מלעיני כל ישראל
ואיסו ל"ב חיינאל דא ל"ב ל"ב ואיסו סיד ספר תמיאל ל"ב דאיסו
ויכולו איסו סבעה ימי בראשית תמיאלס וואי סיא ספר בראשית
עס זה ספר חילדות אדם זה ע"ב כחוסבן ציין וואי להליל פנים
משמן איסו י"ב די דאריס די דטור די דכסר דאיסו ויכאל אריס
די אכסין דיליס יהוה ד' אכסין דטור דאיסו גבריאל ואיסו
יהוה די אכסין דכסר דאיסו אוריאל ואיסו יהוה
ואיסו עונן סחית ססד פחד אמת דנגין דחלם
אכסן דאוקמוס רבנן עלייסו סאבות סן סן סונכבה וסלקון לסופין
לחוסבן יצ"ק ואיסו מלך מלך ימרוך :

ויכין לרוך ההוי

אגסים (ערמוט) פיראס בלע"ו וסגה במסנה אי' מפרק כינד מברכין
במס' ברכות ס"ו ו"ל

כיצר מברכין על הפירות על פירות הארץ אומר
בורא פרי העץ חוץ מן היין שעל היין אומר
בורא פרי הגפן ועל פירות הארץ אומר בורא פרי
הארמה חוץ מן הפת שעל הפת הוא אומר
המוציא לחם מן הארץ ועל הירקות אומר
בורא פרי הארמה רבי יהודה אומר בורא מיני
רשאים :

ויכונן בס"ת המוני"א לח"ס ויין הארץ סהוא אע"ג גימטריא יאהדונהי
ואחר פך במסנה ד' פ"א דכלאים ו"ל.

ובאילן האגסים והקרוסומליו והפרישין והעוזרדין
אינם בלאים זה בזה התפוח והחזרד
הפרסקים והשקדים והשזפין והרימין אף על פי

כה

פרי עץ הדר

שרומין זה לזה בלאים זה בזה :

וישמו כוס יין חניו לכן וחניו אדום ויכונן כסמ מ"ה יוד הא ואו הא
ויכוין לרוך היהו
עוזרדין (זערור) סורפאס בלע"ו וסגה במסנה ב' דפרק כינד
מברכין במסכת ברכות וזה לכונו :

בירך על פירות האילן בורא פרי הארמה יצא
ועל פירות הארץ בורא פרי העץ לא יצא
על כולם אם אמר שהכל יצא :

ואחר כך יקרא במסנה אי' דפרק אי' דמא"י ו"ל

הקלים שבדמאי השיתין והרימין והעוזרדין ובנות
שוח ובנות שקמה נובלות התכרה
והגופנין והנצפה וביהודה האוג והחומץ שביהודה
והפסבר רבי יהודה אומר כל השיתין פטורים
חוץ משל דופרה כל הרימין פטורים חוץ מרימי
שקמונה כל בנות שקמה פטורות חוץ מן
המוסטפות :

ויכין לרוך היהו

פרישין (ספרגל) מימנראוס בלע"ו וסגה במסנה ג' דפ' י'
דמסכת ברכות ו"ל :

על דבר שאין גידולו מן הארץ אומר שהכל על
החומץ ועל הנובלות ועל הגובאי אומר
שהכל על החלב ועל הגבינה ועל הביצים אומר
שהכל רבי יהודה אומר כל שהוא מין קללה אין

מְבָרְכִין עֲלוּי :

ויבטו בשם אהרה החתום בר"ת וינא ופסוק א"ת ה' שמים ו' את ה' ארץ ואמר כך במסנה ג' בפרק א' דמעשרות ו"ל :

הַתְּרוּבִין מְשִׁינְקֵדוּ וְכָל הַשְּׁחֹרִים מְשִׁינְקֵדוּ
הָאֲגָסִים וְהַקְרוּסְטוּמְלִין וְהַפְּרִישִׁין
וְהַעֲזֹרְדִין מְשִׁינְקֵרְהוּ וְכָל הַלְּבָנִים מְשִׁינְקֵרְהוּ הַתְּלַתָּן
מִשְׁתַּצְכִּיחַ הַתְּבוּאָה וְהַזֵּיתִים מְשִׁינְכֵּנְסוּ שְׁלוֹשׁ :

גדגדניות (בבכארא) מרזאס דלעז יגה ברכות פ"ו במ' ד' וז'
היו לפניו מינים הרבה רבי יודנה אומר אם יש
ביניהם מימין שבעה מברך עליו והכמים
אומרים בברך על איזה מהם שירצה : ב"ר ער
היו שלפני המזון פטר את היון שלאחר המזון
ב"ר ער על הפרפרת שלפני המזון פטר את הפרפרת
שלאחר המזון ב"ר על הפת פטר את הפרפרת
על הפרפרת לא פטר את הפת בית שמאי אומרים
אף לא מעשה קהרה :

ויבטו בשם ע"ב בר"ת ב"ר ע"ל ה"ן
סופאייפה (ענאב) יגה במסנה ו' ו"ל

היו יושבים לאכול כל אחד ואחד מברך לעצמו
הסבו אחד מברך לכולם בא דהן יין בתוך
המזון כל אחד ואחד מברך לעצמו לאחר המזון
אחד מברך לכולן והוא אומר על המוגמר אף על
פי שאין מביאין את המוגמר אלא לאחר סעודה

ויבטו בש"ת ב"א להס יין גימטי' יאהדונה
במנים (במין) יגה במסנה ו' ו"ל

הַבִּיאוּ לְפָנָיו מְלִיחַ בַּתְּחִלָּה וּפֶת עֲמֹ מְבָרֵךְ עַל
הַמְּלִיחַ וּפּוֹטֵר אֶת הַפֶּת שֶׁהִפֵּת טַפְלָה לֹו
זֶה הַכֹּל כֹּל שֶׁהוּא עֵימָר וְעֲמֹ טַפְלָה מְבָרֵךְ עַל
הַעֵימָר וּפּוֹטֵר אֶת הַטַּפְלָה :

ויבטו בר"ת "העיקר" ופוסטר "את" הטפל בשם אהרה
גינדאש (אלוגא) ויטכאס בלע"ז יגה במסנה ו' ו"ל

אֲכַל תְּאֵנִים וְעֹנְבִים וְרִמּוֹנִים מְבָרֵךְ אַחֲרֵיהֶם
שְׁלֹשָׁה בְּרָכוֹת דְּבִרֵי רֶבֶן גַּמְלִיאֵל וְחַכְמַיִם
אוֹמְרִים בְּרָכָה אַחַת מֵעֵין שְׁלֹשׁ רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר
אֲפִילוּ אֲכַל שֶׁלֶק וְהוּא מְוֹנֵן מְבָרֵךְ אַחֲרָיו שְׁלֹשָׁה
בְּרָכוֹת הַשּׁוֹתֶה מִים לְצִמָּאוֹ אוֹמֵר שֶׁהַכֹּל נִהְיָה
בְּדַבְּרוֹ רַבִּי טְרַפּוֹן אוֹמֵר בּוֹרָא נְפִישׁוֹת דְּבוֹת :

ויבטו בר"ת דב' זרה ל'פפות גמטרייא בס יוד הה ו' הה
נישיפוראש (כרך) יגה במסנה א' מפ' שלשה באגלו ו"ל

שְׁלֹשָׁה שְׂאֵבְלוֹ כְּאֶחָד חֵיבִין לְזַמֵּן אֲכַל דְּמָאֵי
וְיַמְעִשֵׁר רֵאשׁוֹן שְׁנַטְלָה תְּרוּמָתוֹ וְיַמְעִשֵׁר
שְׁנִי וְהַקְדֵּשׁ שְׁנַפְדוֹ וְהַשְּׂמֵשׁ שְׂאֵבֵל כְּזֵית וְהַבּוֹתֵי
מִזְמַנִּין עֲלֵיהֶם אֲכַל אֲכַל טָבֵל וְיַמְעִשֵׁר רֵאשׁוֹן שְׁלֹא
נְטָלָה תְּרוּמָתוֹ וְיַמְעִשֵׁר שְׁנִי וְהַקְדֵּשׁ שְׁלֹא נְפָדוּ
וְהַשְּׂמֵשׁ שְׂאֵבֵל פָּחוֹת מְכֹזֵית וְהַנְּכָרֵי אִין מְזַמְנִין
עֲלֵיהֶן :

ויבנו ברי"ת דל"גו א"ל כל ברי"ת אל
(תרמס) ימור כל הפרק וו"ל

נשים ועבדים והשנים אין מומנין עליהן עד כמה
מומנין עד בנות רבי יהודה אומר עד כפיצה:
כיצד מומנין בשלשה אומר נברך בשלשה והוא
אומר ברכו בעשרה אומר נברך לאלהינו בעשרה
והוא אומר ברכו אחר עשרה ואחד עשרה רבוא
במאה אומר נברך ליהוה אלהינו במאה והוא
אומר ברכו בארף אומר נברך ליי אלהינו אלהי
ישרא בארף והוא אומר ברכו ברבוא אומר נברך
ליהוה אלהינו אלהי ישרא אלהי הצבאות יושב
הכרובים ברבוא וזווא אומר ברכו כענין שהיא
מברך כן עונין אחריו ברוך יהוה אלהינו אלהי
ישרא אלהי הצבאות יושב הכרובים על המזון
שאכלנו רבי יוסי הגלילי אומר לפי רוב הקהל הן
מברכין שנאמר במקהלות ברכו אלהים יהוה
ממקור ישראל אמר רבי עקיבא מה מצינו בבית
הכנסת אחד מרובין ואחד מעטין אומר ברכו את
יהוה רבי ישמעאל אומר ברכו את יי המבורך
שלשה שאכלו כאחד אינם רשאין ליחלה וכן
ארבעה וכן חמשה ששה נחלקים עד עשרה
ועשרה אינן נחלקין עד שיהיו עשרים שתי
חבורות שהיו אוכלות בבית אחד בזמן שמקצתן

רואין אלו את אלו הרי אלו מצטרפים לזמון ואם
לאו אלו מומנין לעצמן ואלו מומנין לעצמן ואין
מברכין על היין עד שיתן לתוכו מים דברי רבי
אליעזר וחכמים אומרים מברכין :

ובמשה א' מפרק אלו דברים וו"ל

אלו דברים שבין בית שמאי ובית הלל בסעודה
בית שמאי אומרים מברך על היום ואחר
כך מברך על היין ובית הלל אומרים מברך על
היין ואחר כך מברך על היום :

ויכין צונטנה ג' צבוא אומר אלסי הלכות יוסד הכרובי
ר"ת חסיה וצונטנה ד' שלש סאכלו כחמד אינס
קסאים יכונו צסס חלמי וצמי סי שני חבורות ססיו אוכלות
צצית חמד דרי אלו כללעספין לזיוון יכונו סס אלסי"ס וצונטנה
א' מפק אלו דברים מצדק על היין וצ"ה אומרים יכונו
סס אהוה :

ואחר כך יסחו כוס יין אדום צמעע יין לצן ויכונו לסס צן
י"ד ה"ה ו"ו ה"ה ונוקס סמלוייס כל ס"ל
פיכות ססובאלו למעלס ססרסס צעלעות
צריא"פ ילירס עסיס נולוס לחזר עליהן כי כל ססרצססרי זס נסובס
וצמקוועס סאין מלויז כ"כ לא יסחוס ע"צ ויכי פיכות לעוועס
פיכות אילן סעליון אילנא דסיי דלסחקן אילנא קדיסל צתריסר
ססומין סוד י"צ לידיסי סוי"ס ויכוין צכל א' מוס צ"י קופ א' ורף
צקדר סמ"ל יס לכיון צי"צ ספיכות לרסכות צסס כמו סכרסס
צסס וולות סיוס צפיכות סאילן צלצד ולין מוססויז לחזור אחר
פיכות סלדנסי ומכל נקיס אס יקדרס עס סלר ספיכות ויברך
עליסס נכון סלצד לכיון לעץ סכסנוד צן יסי סי ע"ל סלדנסי"ס :
ואישרי אנוס יעספ זלס וכן אדס יחזיק צספר סתיקן הלז
לעורר סרסו למעלס בל"לכא דסיי ולא ימיס מעסוס

פרי לחיקון ועוותו ומלא כלי גאולתו לאשר ועל בקדשי שמים
והוא חזר לאיש משתה. בהסתנות משתה: כלל זרכה או זאשר
חלל מאכול כל מיני פירות להרבות זרכות ולא אכל כמו שכתב
זרכאס קי' שפחיד לתת דין ומשבון ע"ז ענה זכפסר החיקון הזה
עוותו כ"ו יוכל לחקון ומשך עשך עוקר הזרכה אשר מוכע
זכה קגולה אכילה הפירות וזרכותיה ומסס וזכפסע שפע רלון
זרכה וכדכס על העץ ועל פרי המץ המיד כל השנה ואף גם
זאת זרכות לראש לדיק סי' העולמים ועמך זככה פגס הזרית
ירכא זכיות עלס החיקון זכפירות פרי לדיק עץ הייס כמו
שכתבאר זנוקיעו וזולס אף כי זולת סיוס להרבות זכרכות
זייז סיכא אס דבר סי' יסיו עיניו זכראשו לכל יכטל זכחקינו
זכרכה שאינה לריכה כאשר פשטס המקפחה הזאת זכרנה
זכי עזינו זכזכחה ויי' לאפוקי זרכות חכס וכדי להשלים
זאה זרכות זיי סיס לו זייני פירות זכרכותיהן טוות זכזכס
לפניו אחד אחד זס אשר זס לצרך על כל אחת וזעיני כל
הזס לא ילאו זידי קסק קרוב לודאי זרכות לזטלס זכרי כל
זכוכתס לאכול זייני פירות זכרזין זכרכותיהן טוות זס אשר
סז זס יועילו זכקכס זז טלא יסיו כולן לפניסס וזרי זידס
להזכס לפניו ולפטור אס כולן זכרכס אי' וכל טלא עטו כן
זכיע עליסו איסוד זרכה שאינה לריכס וככז הרמז"ס סוף
זכק אי' זכרכות כל המזכך זרכה שאינה לריכה סיו כושא
ז"ס לטור וזרי הוא ככזעזע לטור ואסוד לענות אחריו זמן
זכ"ס זא לו על סיסו דחנין וזכעטור זכחומס הפקודיס
קורא ע"ס יסיז עעמזא זכזי' משוס זרכס שאינא לריכס סיכא
לריך לחזור לצרך אס יזיאו קפר אשר וכן זמרו קס זין חטלס
טל יד לחטלס טל ראש עזירס סיא זידו וחזר עליה עזוכי
העלחחוס וזייכו לפי זכרכס זכריכס לריכה ואין זיי טיעלס
זכעמז זכזכיל להטלילס קי' זרכות לאפוקי זרכות שאינן לריכות
זסויין כמו זרכה לזטלס ולאו משוס טכור זכנה ויי' זכרכו

זרכס לזטלס ואס זמרו זכזי' זמולא לסו זכזיני פירות סיינו
כל אי' זכריכס אכל לאו זכרכות שאינן לריכות פלילס ישחקע
הזכר וזכיס שגו זכחה ודימו הזכר לדין זככז הרמז"ס זכ"י
זי זכרכות שאין זכרכין לא על אוכל ולא על זשקס עד
סיזיאוסו לפניו ואס זיכך זכזי' זכזיאוסו לפניו לריך לחזור
ומזכך עייב וזכו זסיס דמלי לצרך על זס טלא זכזי' ולא
סכזוכו כי לא טוו זכזיעוריהן דעייב לא זכרי סכי אלא זכזר
סאזכר טלא יזיאוסו לו וזילס זכעזא זכריס דייקא כזי
דקחני זכזיאוסו ולא קחני לא יזכך עד זסיס לפניו אכל כל
טכור זכרזותו אכזי' טכורו לפניו וזכרו כואסו וזכרו חקר קכ
סזכס פסיכא וזאי סיחוייז לפוערו זכרכס פרי אשר טכוס
לו זכרכחו איס עיין זכ"י זכוככות זכרון סי' סאזריך זכרע
זס ומטלס כזכרי טכז המזכר כ"ן :

זהו

הדין בחיקון הפירות זיוס זס אשר לא יועיל ולא
יושיע זכזכח אי' אי' לפניו זז אח"ז להטלס מאיסוד
זרכה שאינה לריכה זכל אי' זמן כל זכוכתס לאכול זייני
פירות זכריכס זכרכותיהס טוות זז אשר זז ואף אס יכשו
כפדר הזס הקדוא"ס זכית זכעל הזית לצרך על כל אי' וזי
סיזיאו לפניסס איכא כזי איסורא כז"ס זכזי' זכס פרי"ק
זיל הקדוא"ס זכית זכעל הזית לאכול זייני פירות ומזיא"ס
לחס זום אח"ז אינס לריכס לצרך אלא על סאי' איס עיין
זכזי' סי' קעיט זככז סיזכך על כל אחד ואחד וכזי י"עס :
ומכר עוקס הזכר פשוט דסיינו זכזכר סיסיס אכל
זכיד סמזכיס זכפירות ואין קסק סיזיאו לפניסס
כל זייני פירות כי על כן זכור נועדו יסדיו כ"ע מזדו דזכרו
מזכך אלא על הרשונה ועל כן הזכך סיכר וככון זום הוא
כדרך זכזיאנו למעלס זכזכרו כל אי' זמן סמקזין זכזי' אי'
זס יזכך זכזיס ויאבל הוא לזדו זמן חס זככניס ויאכל וכזי
וכן יסא חזר פלילס על כל סמקזין קס אשר זום לא יסיס

פרי עץ הדר

שום מקפוק צדבר ואשר לא ידע להזמר ונקולקל הוא ולא
מתקן ומנאל קרה ומכאן ומכאן וסלוואי לא יעטש בשנה שהיא
כי הוא נותן טעם למגם בשמים ומנעל להטפיע טמע הזרכס
הפיל למילונים וקפחה תירש גזירחה כמו בזיארנו צחלק
הקודם צטעם בשכמליו בכל זרכה הוא ע"ש בארכה הכי
למי אחס איש חכס אחס הזם להסקיר ולא להעדף דשנ ולא
העסע עדיף וסייה רק עסו"ק בקי הסנוי לפני הדרכ כבודך
לא חוקיף ולא חגרע :

